DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 30 czerwca 1938 r.

Nr 18

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Z MINISTERSTWA SKARBU:

OGŁOSZENIA.

433

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1938 r.

o poborze dodatku samorządowego do podatku dochodowego na obszarze powiatów: lipnowskiego, nieszawskiego, rypińskiego, włocławskiego kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego.

Na podstawie art. 2 ust. (7) ustawy z dnia 12 czerwca 1937 r. o zmianie granic województw: poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego i łódzkiego (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 350) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisy art. 2 ust. (2) pkt 3) ustawy z dnia 12 czerwca 1937 r. o zmianie granic województw: poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego i łódzkiego (Dz. U. R. P. Nr 46, poz. 350), w części dotyczącej wprowadzenia na obszarze powiatów lipnowskiego, nieszawskiego, rypińskiego, włocławskiego, kaliskiego, kolskiego, konińskiego i tureckiego przepisów art. 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6), mają po raz pierwszy zastosowanie:

a) o ile chodzi o podatek dochodowy, pobierany według działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym — do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1939,

b) o ile chodzi o podatek dochodowy, pobierany według działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym — do uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, przypadających za miesiąc kwiecień 1938 r.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 22 czerwca 1938 r. Nr 42, poz. 352).

434

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych.

Na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 i 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) zmienionym rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 12 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 885), z dnia 21 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 407), z dnia 2 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 369), z dnia 21 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 68), z dnia 29 stycznia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 69), z dnia 15 maja 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 303) i z dnia 12 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 432) wprowadza się zmiany następujące:

1) po § 35 dodaje się § 35 a w brzmieniu:

„§ 35a. Funkcjonariuszom państwowym, pełniącym służbę w mieście Gdyni, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
IV	200
V	140
VI	90
VII	70
VIII	50
IX	40
X	30
XI	30
XII	20"

2) w § 36 wyraz „Gdyni" skreśla się, zaś wyrazy „Królewskiej Hucie" zastępuje się wyrazem „Chorzowie";

3) w § 39 w ustępie wymieniającym stanowiska kierownicze zaliczone do 5 stawki skreśla się wyrazy: „Główny Inspektor Pracy";

4) w § 40 pkt 9 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) Inspekcja Pracy:

	zł miesięcznie:
Główny Inspektor Pracy	850
Okręgowi inspektorzy pracy: przy Głównym Inspektorze Pracy, w Warszawie I Okręgu, w Łodzi III Okręgu i w Katowicach IX Okręgu	500
Okręgowy inspektor pracy w Kielcach IV Okręgu	400
Okręgowi inspektorzy pracy inni . .	350
Obwodowi inspektorzy pracy: w Łodzi 12, 13, 14 i 15 Obwodu, w Częstochowie 22 Obwodu, w Sosnowcu 23 Obwodu, w Katowicach 54 Obwodu, w Chorzowie 55 Obwodu i w Gdyni 70 Obwodu	300
Obwodowi inspektorzy pracy: przy Głównym Inspektorze Pracy, w Warszawie 1, 2, 3, 4, 5, 7 i 8 Obwodu, w Łodzi 17 Obwodu, w Białymstoku 32 Obwodu, w Krakowie 38 Obwodu, w Białej 39 Obwodu, we Lwowie 49 Obwodu, w Bielsku 58 Obwodu, w Poznaniu 59 Obwodu i w Wilnie 71 Obwodu . .	250
Obwodowi inspektorzy pracy: w Piotrkowie 16 Obwodu, w Radomiu 19 Obwodu, w Kielcach 25 Obwodu, w Lublinie 26 Obwodu, w Rybniku 57 Obwodu, w Toruniu 65 Obwodu i w Bydgoszczy 67 Obwodu	200
Obwodowi inspektorzy pracy inni . .	175
Podinspektorzy pracy oraz urzędnicy, pełniący obowiązki podinspektorów pracy, jeżeli złożyli egzamin, przewidziany w art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 590)	100
Urzędnicy, pełniący obowiązki podinspektorów pracy — nieegzaminowani	50."

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą przepisów § 1 pkt 1) i 2) — od dnia 1 kwietnia 1938 r., a przepisów § 1 pkt 3) i 4) od dnia 1 maja 1938 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 czerwca 1938 r. Nr 43, poz. 355).

435

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów, oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania do grup uposażenia sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym, prokuratorów, oraz asesorów i aplikantów sądowych, tudzież o dodatkach lokalnych i funkcyjnych (Dz. U. R.

P. Nr 102, poz. 782) zmienionym rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 51) i z dnia 12 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 439) — wprowadza się zmiany następujące:

1) po § 5 dodaje się § 5 a w brzmieniu:

„§ 5 a. Sędziom i prokuratorom, pełniącym służbę w mieście Gdyni, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
I	220
II	160
III	120
IV	80"

2) w § 6 wyraz „Gdyni" skreśla się, zaś wyrazy „Królewskiej Hucie" zastępuje się wyrazem „Chorzowie".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1938 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 czerwca 1938 r. Nr 43, poz. 356).

436

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej do grup uposażenia oraz o dodatkach lokalnych i służbowych.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 666) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zaszeregowania oficerów i szeregowych Policji Państwowej i Straży Granicznej do grup uposażenia oraz o dodatkach lokalnych i służbowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 783) zmienionym rozporządzeniami Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 65), z dnia 21 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 407), z dnia 5 maja 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 287), z dnia 17 września 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 519) wprowadza się zmiany następujące:

1) w § 3 dodaje się nowy ustęp (2) w brzmieniu:

„(2) Oficerom i szeregowym Policji Państwowej, pełniącym służbę w mieście Gdyni, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

w grupie uposażenia:	złotych miesięcznie:
II	140
III	100
IV	90
V	70
VI	50
VII	50
VIII	40
IX	40
X	30
XI	30"

2) w § 3 dotychczasowy ustęp (2) oznacza się jako ustęp (3), przy czym w ustępie tym skreśla się wyraz „Gdyni", zaś wyrazy „Królewskiej Hucie" zastępuje się wyrazem „Chorzowie".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Spraw Wewnętrznych i Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1938 r.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 czerwca 1938 r. Nr 43, poz. 357).

437

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Na podstawie art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) wprowadza się zmiany następujące:

1) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu następującym:

„§ 7a. Pracownikom, pełniącym służbę w mieście Gdyni, przyznaje się dodatek lokalny w następującej wysokości:

1) pracownikom etatowym i praktykantom:

w grupie uposażenia	złotych miesięcznie
1	200
2	140
3	110
4	90
5	80
6	70
7	60
8	50
9	40
10	40
11	30
12	30
13	20
14	20

2) pracownikom stałym:

w kategorii płacy	opłacanym według	
	tabeli płac A	tabeli płac B
	złotych dziennie	
1	1.60	1.30
2	1.60	1.30
3	1.20	1.00
4	1.20	1.00
5	0.80	0.70
6	0.80	0.70

2) w § 8 skreśla się wyraz „Gdyni", zaś wyrazy „Królewskiej Hucie" zastępuje się wyrazem „Chorzowie".

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Komunikacji.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1938 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Komunikacji: *Ulrych*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 czerwca 1938 r. Nr 43, poz. 358).

438

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 czerwca 1938 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 105, poz. 879) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 26) zmienionym rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 408) wprowadza się zmiany następujące:

1) pod lit. b) skreśla się wyraz „Gdyni", a wyrazy „Królewskiej Hucie" zastępuje się wyrazem „Chorzowie";

2) dodaje się, jako lit. c), przepis następujący:

„c) pracownikom, pełniącym służbę w mieście Gdyni, w wysokości:

Grupa uposażenia	Wysokość dodatku miesięcznego w złotych
1	200
2	140
3	90
4	70
5	60
6	50
7	40
8	40
9	30
10	30
11	20

3) dotychczasowy przepis oznaczony lit. c) oznacza się jako lit. d).

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1938 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 czerwca 1938 r. Nr 43, poz. 359).

439

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 10 czerwca 1938 r.

o pasie granicznym.

Na podstawie art. 10 ust. (2) i art. 17 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Pas graniczny, określony w art. 10 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa, rozszerza się na następujące obszary:

1) w województwie białostockim:
a) gminę Trzcianne w powiecie białostockim,
b) miasta Dąbrowa i Suchowola w powiecie sokólskim;
2) w województwie kieleckim:
nie objętą pasem granicznym resztę powiatu będzińskiego i powiatu zawierciańskiego, oraz gminę Bolesław w powiecie olkuskim;
3) w województwie krakowskim:
nie objętą pasem granicznym resztę powiatu limanowskiego i powiatu myślenickiego;
4) w województwie lwowskim:
nie objętą pasem granicznym resztę powiatu drohobyckiego;
5) w województwie nowogródzkim:
a) nie objętą pasem granicznym resztę powiatu baranowickiego,
b) gminy Lubcza, Niehniewicze, Szczorse, Korelicze, Rajca, Cyryn, Poczapowo w powiecie nowogródzkim,
c) gminy Werenów, Żyrmuny, Sobotniki, Lipniszki, Iwie w powiecie lidzkim;
6) w województwie pomorskim:
a) nie objętą pasem granicznym resztę powiatów: brodnickiego, chełmińskiego, starogardzkiego, tucholskiego, wąbrzeskiego,
b) gminy Wtelno, Koronowo i Koronowo— miasto w powiecie bydgoskim;
7) w województwie poznańskim:
a) nie objętą pasem granicznym resztę powiatów: kościańskiego, obornickiego, szamotulskiego,
b) miasta Gołańcz i Wągrowiec w powiecie wągrowieckim,
c) gminy Czermin i Gołuchów oraz miasta Jarocin i Pleszew w powiecie jarocińskim;
8) w województwie śląskim:
nie objętą pasem granicznym resztę powiatu pszczyńskiego;
9) w województwie stanisławowskim:
nie objętą pasem granicznym resztę powiatu kołomyjskiego;
10) w województwie tarnopolskim:
a) nie objętą pasem granicznym resztę powiatów: czortkowskiego, tarnopolskiego, trembowelskiego,
b) gminy Założce, Założce — miasto, Olejów, Bogdanówka, Jezierna w powiecie zborowskim;
11) w województwie warszawskim:
gminy Żuromin, Bieżuń, Stawiszyn w powiecie sierpeckim oraz gminę Sypniewo w powiecie makowskim;
12) w województwie wileńskim:
nie objętą pasem granicznym resztę powiatu postawskiego oraz cały powiat oszmiański;
13) w województwie wołyńskim:
a) gminy Nowy Czartorysk, Trościaniec, Kołki, Silno, Rożyszcze, Rożyszcze — miasto, Kiwerce, Poddębce, Ołyka, Ołyka — miasto, Połonka, Kniahininek w powiecie łuckim,
b) gminy Warkowicze, Jarosławice, Malin, Kniahinin, Młynów, Dubno, Dubno — miasto w powiecie dubieńskim.

(2) Całkowity wykaz pasa granicznego zawiera załącznik do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Na następujące obszary pasa granicznego wprowadza się poniżej wyszczególnione przepisy rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1937 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Sprawiedliwości, Komunikacji oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 84), przewidziane dla strefy nadgranicznej:

1) przepis § 25 ust. (2) — na cały obszar pasa granicznego,

2) przepisy §§ 3 do 6, 10 do 12, 17, 24, 25, 32 i 35 na:

a) cały powiat nieświeski,
b) powiat baranowicki z wyjątkiem gmin Mołczadź, Nowa Mysz i Dobromyśl,
c) gminy Stołpce, Mir, Żuchowicze i Świerzeń w powiecie stołpeckim,
d) gminy Dąbrowica, Lubkowicze, Niemowicze, Klesów i Kisorycze w powiecie sarneńskim,
e) cały powiat kostopolski z wyjątkiem miast: Kostopol i Bereźne,

3) przepisy §§ 7 — 9 i 13 — 17 na:

a) gminy Ostrów, Krzywoszyn, Niedźwiedzica, Lachowicze, Darewo, Jastrzębl, Horodyszcze, Stołowicze i Wolna w powiecie baranowickim,
b) gminy Klesów i Niemowicze w powiecie sarneńskim,
c) gminę Bereźne w powiecie kostopolskim.

§ 3. (1) Na wymienione w § 2 pkt 2 obszary pasa granicznego oraz na teren całego pasa granicznego w województwach: pomorskim, poznańskim, śląskim, stanisławowskim, tarnopolskim, wileńskim i wołyńskim wprowadza się przepis art. 6 ust. (3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 11, poz. 83).

(2) Na wymienione w § 2 pkt 2 obszary pasa granicznego jak również na teren całego pasa granicznego w województwie pomorskim wprowadza się przepis art. 8 ust. (1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa w zastosowaniu jedynie do nowowznoszonych budowli murowanych.

(3) Na wymienione w § 2 pkt 2 obszary pasa granicznego oraz na następujące powiaty: nadwórniański, kosowski, śniatyński i horodeński w województwie stanisławowskim oraz zaleszczycki, borszczowski, czortkowski i kopyczyniecki w województwie tarnopolskim, wprowadza się przepis art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. o granicach Państwa.

§ 4. Przepisy §§ 2 i 3 oraz wydane na ich podstawie rozporządzenia wojewodów tracą moc w dniu 1 listopada 1939 r.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 25 czerwca 1938 r. Nr 43, poz. 360).

Załącznik do rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 10 czerwca 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 439).

WYKAZ PASA GRANICZNEGO.

Woj. białostockie:

powiaty: augustowski, grodzieński, łomżyński, ostrołęcki, suwalski, szczuczyński,

z pow. białostockiego gminy:
Dolistowo, Goniądz, Goniądz — miasto, i Trzcianne,

z pow. sokólskiego gminy:
Dąbrowa, Dąbrowa — miasto, Nowy-Dwór, Suchowola i Suchowola — miasto.

Woj. kieleckie:

powiaty: będziński, częstochowski, sosnowiecki, zawierciański,

z pow. olkuskiego gminy:
Bolesław i Sławków.

Woj. krakowskie:

powiaty: gorlicki, jasielski, limanowski myślenicki, nowosądecki, nowotarski, wadowicki, żywiecki,

z pow. bialskiego gminy:
Biała, Biała — miasto, Bestwina, Bystra—Wilkowice, Kęty i Porąbka,

z pow. chrzanowskiego gminy:
Jaworzno, Jaworzno — miasto, Szczakowa i Szczakowa — miasto.

Woj. lwowskie:

powiaty: drohobycki, krośnieński, leski, sanocki, turczański.

Woj. łódzkie:

powiat wieluński,

z pow. radomszczańskiego gminy:
Brzeźnica i Pajęczno,

z pow. sieradzkiego gmina:
Klonowa.

Woj. nowogródzkie:

powiaty: baranowicki, nieświeski, stołpecki, wołożyński,

z pow. lidzkiego gminy:

Bieniakonie, Ejszyszki, Iwie, Lipniszki, Raduń, Sobotniki, Werenów, Zabłoć i Żyrmuny,

z pow. nowogródzkiego gminy:

Cyryn, Korelicze, Lubcza, Niehniewicze. Poczapowo, Rajca i Szczorse.

Woj. poleskie:

powiaty: łuniniecki i stoliński.

Woj. pomorskie:

powiaty: brodnicki, chełmiński, chojnicki, gdyński miejski, grudziądzki, grudziądzki miejski, kartuski, kościerski, lubawski, morski, sępoleński, starogardzki, świecki, tczewski, tucholski, wąbrzeski, wyrzyski,

z pow. bydgoskiego gminy:

Mąkowarsko, Koronowo, Koronowo—miasto, Wierzchucin - Królewski, Wtelno, Ślesin,

z pow. szubińskiego gminy:

Łankowice, Sipiory.

Woj. poznańskie:

powiaty: chodzieski, czarnkowski, gostyński, kościański, kępiński, krotoszyński, leszczyński, międzychodzki, nowotomyski, obornicki, ostrowski, rawicki, szamotulski, wolsztyński,

z pow. jarocińskiego gminy:

Czermin, Gołuchów, Jaraczew, Jarocin, Jarocin — miasto, Kotlin, Pleszew, Pleszew — miasto,

z pow. wągrowieckiego gminy:

Gołańcz, Gołańcz — miasto, Wągrowiec-Południe, Wągrowiec-Północ, Wągrowiec — miasto.

Woj. stanisławowskie:

powiaty: doliński, horodeński, kałuski, kołomyjski, kosowski, nadwórniański, śniatyński, stryjski.

Woj. śląskie:

cały obszar województwa śląskiego.

Woj. tarnopolskie:

powiaty: borszczowski, czortkowski, kopyczyniecki, skałacki, tarnopolski, trembowelski, zaleszczycki, zbaraski,

z pow. zborowskiego gminy:

Bogdanówka, Jezierna, Olejów, Założce, Założce — miasto.

Woj. warszawskie:

powiaty: działdowski, mławski, przasnyski,

z pow. ciechanowskiego gminy:

Grudusk, Regimin,

z pow. makowskiego gminy:

Krasnosielc, Płoniawy, Sypniewo,

z pow. sierpeckiego gminy:

Bieżuń, Stawiszyn, Żuromin, Żuromin — miasto.

Woj. wileńskie:

cały obszar województwa wileńskiego.

Woj. wołyńskie:

powiaty: kostopolski, krzemieniecki, równieński, sarneński, zdołbunowski,

z pow. dubieńskiego gminy:

Dubno, Dubno — miasto, Jarosławicze, Malin, Młynów, Kniahinin, Sudobicze, Warkowicze,

z pow. łuckiego gminy:

Kiwerce, Kniahininek, Kołki, Nowy Czartorysk, Ołyka, Ołyka — miasto, Poddębce, Połonka, Rożyszcze, Rożyszcze — miasto, Silno, Trościaniec.

440

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 czerwca 1938 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 509) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 sierpnia 1934 r. w sprawie obliczania i ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 694) — ustalam na miesiąc lipiec 1938 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 30 czerwca 1938 r. Nr 146, poz. 263).

441

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 czerwca 1938 r.

w przedmiocie cofnięcia uprawnień banków dewizowych.

Na podstawie art. 5 ust. (3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. P. R. Nr 32, poz. 249) ogłaszam następującą listę przedsiębiorstw bankowych, którym cofnięte zostały na podstawie art. 5 ust. (2) wymienionego dekretu posiadane przez nie uprawnienia banków dewizowych:

1) **Bank Komercjalny S. A.** w Krakowie,

2) **Bank Poznańskiego** Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu,

3) **Bank Kwilecki,** Potocki i S-ka S. A. w Poznaniu,

4) **Ziemski Bank** Hipoteczny S. A. we Lwowie,

5) **Komunalna Kasa** Oszczędności miasta Lwowa we Lwowie,

6) **Dresdner Bank** Oddział w Katowicach.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 25 czerwca 1938 r. Nr 143, poz. 255).

442

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 czerwca 1938 r.

ustalające dalszą listę agentów dewizowych.

Na podstawie art. 5 ust. (3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. P. R. Nr 32, poz. 249) ogłaszam następującą dalszą listę agentów dewizowych:

1) **Bank Poznańskiego** Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu,

2) **Bank Kwilecki,** Potocki i S-ka, S. A. w Poznaniu,

3) **Ziemski Bank Hipoteczny** S. A. we Lwowie,

4) **Komunalna Kasa Oszczędności** miasta Lwowa we Lwowie.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 25 czerwca 1938 r. Nr 143, poz. 256).

443

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 18 czerwca 1938 r.

w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykazie organizacyj eksportowych uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń eksportowych na wywóz za zwrotem cła jęczmienia oraz o standartach tego jęczmienia.

W myśl § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 września 1937 r. w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zwrotu cła przy wywozie za granicę jęczmienia (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 495) podaje się do wiadomości co następuje:

I. Zaświadczenia eksportowe Ministerstwa Przemysłu i Handlu, przewidziane w § 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, będą wydawane za pośrednictwem Związku Eksporterów Zboża Rzeczypospolitej Polskiej w Poznaniu pod warunkiem stosowania kontroli nad ilością i jakością wywożonego jęczmienia.

II. Zaświadczenia eksportowe będą wydawane na jęczmień standaryzowany bez ograniczenia co do jego ciężaru gatunkowego (gęstości).

III. Obwieszczenie niniejsze należy stosować od dnia następnego po ogłoszeniu. Jednocześnie uchyla się obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 września 1937 r. o wykazie organizacji eksportowych uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń eksportowych na wywóz za zwrotem cła jęczmienia standaryzowanego oraz o określeniu standartów tego jęczmienia (Monitor Polski Nr 206, poz. 340).

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Antoni Roman.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 23 czerwca 1938 r. Nr 141, poz. 252).

444

OKÓLNIK MINISTRA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1938 r.

L. D. III 7227/1/38

w sprawie realizacji zaświadczeń władz i urzędów państwowych o wierzytelnościach prywatno-prawnych, przyjętych na pokrycie należności podatkowych.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

Ministerstwo Skarbu stwierdziło, iż wydawane przez władze i urzędy państwowe osobom prywatnym zaświadczenie o ich wierzytelnościach wobec Skarbu Państwa z tytułu dokonanych dostaw i robót sięgają nieraz bardzo poważnych sum.

Znaczna część tych zaświadczeń — zgodnie z obowiązującymi przepisami — złożona została w kasach skarbowych na pokrycie należnści podatkowych interesowanych płatników.

Postanowienia § 92 rozporządzenia wykonawczego do Ordynacji Podatkowej, jak i zarządzenia Ministerstwa Skarbu, dotyczące kompensowania należności podatkowych z bezpośrednimi wierzytelnościami pieniężnymi podatników do Skarbu Państwa przewidują, iż władze i urzędy państwowe, wystawiające powyższe zaświadczenia, obowiazane są przelewać odnośne kwoty ze swych kredytów budżetowych celem realizacji zaświadczeń, przyjętych przez kasy skarbowe, jako pokrycie należności podatkowych płatnika.

Pomimo to władze i urzędy państwowe bynajmniej nie dokonują tych przelewów i nie realizują zaświadczeń, wystawionych niejednokrotnie jeszcze w r. 1931.

W konsekwencji w księgach bierczych władz skarbowych figurują nadal znaczne kwoty fikcyjnych zaległości podatkowych które z roku na rok przenoszone są, jako zaległości, mające pokrycie w omawianych zaświadczeniach władz i urzędów państwowych.

Stan taki powoduje ubytek w preliminowanych wpływach podatkowych, chaos w rachunkowości podatkowej, utrudniając zarazem nadzór i prowadzenie prawidłowej egzekucji.

Równocześnie związki samorządu terytorialnego, które uczestnicza w należnościach podatkowych w formie dodatków i udziałów do podatków państwowych, na które złożone zostały omawiane zaświadczenia, nie otrzymują należnych im kwot z powyższych tytułów. Na skutek tego związki samorządu terytorialnego popadają b. często w trudności finansowe i nie są w stanie wykonać swych budżetów.

Stwierdzając, iż wydawanie zaświadczeń bez przelewów z kredytów budżetowych sum na ich pokrycie nie jest zgodne z przepisami ustawy skarbowej i powoduje przekraczanie miesięcznych budżetów przez władze asygnujące, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

I. W stosunku do zaświadczeń, wydanych i przyjętych na pokrycie należności podatkowych do dnia 30 czerwca 1938 r.

1) Izby Skarbowe w terminie 45 dni sporządzą oddzielne dla poszczególnych części budżetowych (resortów) wykazy przyjętych na pokrycie należności podatkowych, a niezrealizowanych zaświadczeń według stanu na dzień 30 czerwca 1938 r. zgodnie z załącznikiem.

2) Wykazy powyższe Izby Skarbowe prześlą zainteresowanym resortom w ich zakresie— a Ministerstwu Skarbu (Departament Budżetowy) w 2 egzemplarzach odnośnie wszystkich resortów.

3) Zarządy centralne poszczególnych resortów opracują po otrzymaniu wykazów plan pełnej likwidacji powyższych należności w ciągu okresu 1938/39 z wymienieniem kwot, jakie przeznaczają z kredytów miesięcznych na powyższy cel. Plany likwidacyjne władze centralne prześlą w 2 egzemplarzach Ministerstwu Skarbu (Departament Budżetowy) w terminie 30 dni od dnia otrzymania odnośnych wykazów Izb Skarbowych.

4) Władze centralne we wnioskach o otwarcie kredytów, zgłaszanych co miesiąc do Ministerstwa Skarbu, wyodrębnią kwoty — zgodnie z planem likwidacyjnym — jakie przeznaczają na spłatę wydanych zaświadczeń podatkowych. Wnioski o otwarcie kredytów na miesiące następne winny zawierać sprawozdanie o wynikach dotychczasowej akcji likwidowania omawianych zaświadczeń.

II. W stosunku do zaświadczeń, wydanych po dniu 30 czerwca 1938 r.

1) Ustala się, jako obowiązującą zasadę, że suma wydatków gotówkowych łącznie z kwotą nominalną wystawionych zaświadczeń i kwotą przewidzianą na likwidację wydanych już zaświadczeń nie może w żadnym przypadku przekraczać ogólnej kwoty kredytu, otwartego we właściwym tytule budżetowym.

2) Władze asygnujące w wystawianych zaświadczeniach podają ściśle tytuł budżetowy, z którego ma być dokonany przelew na należności podatkowe (część, dział, rozdział i paragraf), a władze skarbowe nie przyjmują zaświadczeń, w których nie określono tytułu budżetowego.

3) Równocześnie z wydawaniem zaświadczeń, przyjętych na pokrycie należności podatkowych, władze asygnujące przelewają z otwieranych im co miesiąc kredytów odnośne kwoty

na pokrycie tych zaświadczeń. Tworzenie się zaległości z tytułu wydawanych, a niepokrytych z kredytów budżetowych zaświadczeń w żadnym razie w przyszłości nie może mieć miejsca.

W końcu Ministerstwo Skarbu wyraża nadzieję, iż władze i urzędy państwowe dołożą wszelkich starań w kierunku szybkiego zlikwidowania milionowych kwot z tytułu niezrealizowanych zaświadczeń, przyjętych przez kasy skarbowe na pokrycie należności podatkowych.

Urzędnicy, odpowiedzialni za wykonywanie budżetu 1938/39, winni również zwrócić szczególną uwagę na sprawę zlikwidowania tych zaświadczeń i dopilnować, by w pierwszym rzędzie na powyższy cel przeznaczane były wszelkie oszczędności na wydatkach bieżących. Ministerstwo Skarbu podkreśla, iż niedostateczne wyniki tej akcji zmuszą Ministerstwo Skarbu do zastosowania bardziej rygorystycznych środków włącznie z zatrzymywaniem odpowiednich sum z otwieranych władzom kredytów na pokrycie omawianych zaświadczeń.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

— — — — — — — — — — — —

Gabinetowi Ministra, wszystkim Departamentom i Biurom Ministerstwa Skarbu, Głównej Komisji Klasyfikacyjnej, Straży Granicznej, Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń, Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Urzędowi Długów Państwa oraz Radzie Spółdzielczej
w miejscu
do wiadomości i ewentualnego stosowania.

Podsekretarz Stanu:
(—) *T. Grodyński.*

Załącznik do L. D. III. 7227/1/38 z dnia 21 czerwca 1938 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 444).

W Y K A Z

niezrealizowanych zaświadczeń władz i urzędów państwowych z tytułu dostaw i robót, wykonanych na rachunek budżetu Ministerstwa...................... i wydanych płatnikom na pokrycie ich należności podatkowych według stanu na dzień 1 lipca 1938 r.

L. p.	Nazwa urzędu skarbowego, w którym zaświadczenie złożono	Imię i nazwisko płatnika, wymienionego w zaświadczeniu	Nazwa władzy, która wydała zaświadczenie	Data wydania zaświadczenia	Nr zaświadczenia	Z jakiego tytułu budżetowego należy dokonać przelewu (dział, rozdział, paragraf)	Kwota na jaką wydano i zaświadczenie	Wyszczególnienie podatków pokrytych wydanymi zaświadczeniami	U W A G I

445

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1938 r.

L. D. III. 6743/1/38

w sprawie zbywania nieruchomości państwowych.

Do
wszystkich Ministerstw
w miejscu.

Niektóre Ministerstwa przygotowały w roku 1937/38 na zwyczajną sesję sejmową kilka projektów ustaw o sprzedaży, zamianie, bezpłatnym odstąpieniu nieruchomości państwowych. Projekty te zostały na życzenie Prezydium Rady Ministrów połączone i wniesione na Sejm przez Ministra Skarbu.

W związku z tym okazało się, że nie wszystkie Ministerstwa w opracowanych przez nie projektach przestrzegały przyjętej w dotychczasowych ustawach nomenklatury oraz niejednokrotnie błędnie oznaczały nieruchomości, niezgodnie z obowiązującymi we właściwych hipotekach przepisami i używanymi terminami. W czasie debat sejmowych nad tą zbiorową ustawą, Komisja Prawnicza Sejmu zajęła się projektem omawianej ustawy szczegółowo i wypowiedziała się za koniecznością ściślejszego przestrzegania jednolitej formy ustaw dotyczących zbycia mienia państwowego. Na tle tych dyskusji, Ministerstwo Skarbu jako resortowo zainteresowane całością zagadnień dotyczących majątku państwowego a co za tym idzie również i wnioskami ustawodawczymi w sprawie zbycia majątku państwowego po porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów prosi, aby przy zgłaszaniu przez poszczególne resorty wniosków ustawodawczych w sprawie zbycia nieruchomości państwowych przestrzegane były następujące zasady:

1) Przy zbyciu nieruchomości państwowej musi być umotywowana celowość tej transakcji oraz stwierdzona zbędność danego obiektu dla potrzeb państwowych.

Powyższe winno być umieszczone w uzasadnieniu do projektu ustawy.

2) Każda nieruchomość musi być oszacowana przez właściwą Komisję Szacunkową

3) Szacunek powinien być dokonany możliwie bezpośrednio przed wniesieniem projektu ustawy. Data szacunku, sposób oraz wysokość szacunku winny być umieszczane w uzasadnieniu do projektu ustawy, niezależnie od tego czy nieruchomość jest sprzedawana, zbywana za cenę ulgową, zamieniana lub odstępowana bezpłatnie. Jeżeli nieruchomość jest zamieniana należy w uzasadnieniu podać również datę i wysokość szacunku nieruchomości, mającej być nabytą w drodze zamiany.

4) Przy sprzedaży po cenie ulgowej należy w tekście ustawy podać wysokość ulgowej ceny sprzedażnej oraz osobę nabywcy. Przy sprzedaży na normalnych warunkach, cen ani wysokości szacunków w tekście ustawy umieszczać nie należy, natomiast w tekście ustawy winno znajdować się postanowienie, że nieruchomość nie może być sprzedana poniżej wartości szacunkowej.

5) Do czasu ustawowego zezwolenia na bezpłatne odstąpienie, zamianę lub sprzedaż nieruchomości o wartości powyżej 100.000 zł, nie wolno zawierać tego rodzaju umów przedwstępnych, któreby w razie nieudzielenia przez Izby Ustawodawcze potrzebnego zezwolenia, mogły powodować niekorzystne skutki dla Skarbu Państwa.

6) Zgodnie z przyjętymi zwyczajami hipotecznymi powierzchnie należy oznaczać: na obszarze b. zaboru rosyjskiego w hektarach i metrach kwadratowych, na terenie b. zaboru pruskiego i austrackiego w hektarach, arach i metrach kwadratowych.

Nieruchomości winny być oznaczone dokładnie, w miastach oprócz oznaczenia hipotecznego lub według katastru, pożądane jest podawanie ulicy i numeru policyjnego.

Jeżeli hipoteka nie jest oznaczona powinny być podane granice nieruchomości.

Przyjmuje się następujące oznaczenia hipoteczne, na terenie Kongresówki — księga hipoteczna i ewent. numer hipoteczny, w b. zaborze pruskim — tom i karta, w b. zaborze austriackim — lwh. księgi gruntowej.

Przy opracowywaniu projektów ustawy, o których mowa w piśmie niniejszym pożądane jest posługiwanie się jako wzorem tekstem ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o sprzedaży, zamianie i bezpłatnym odstąpieniu niektórych nieruchomości państwowych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 225).

Równocześnie Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów komunikuje, że zgodnie z praktyką zastosowaną w ostatniej sesji zwyczajnej zamiast poszczególnych ustaw o sprzedaży nieruchomości, wnoszony będzie do Sejmu przez Ministra Skarbu jeden zbiorowy projekt ustawy o zbyciu nieruchomości państwowych. W tym celu poszczególne resorty, w przypadku gdyby pragnęły zbywać nieruchomość, winny nadsyłać Ministerstwu Skarbu opracowane zgodnie z niniejszym okólnikiem materiały do tego projektu corocznie w terminie do dnia 15 października.

Ministerstwo Skarbu zaznacza, że uzyskanie ustawowego zezwolenia jest potrzebne nie tylko dla zbycia nieruchomości oszacowanej na kwotę ponad 100.000 zł (art. 51 ustawy konsty-

tucyjnej), lecz również dla zbycia każdej nieruchomości za cenę ulgową.

Podsekretarz Stanu:
(—) *T. Grodyński.*

— — — — — — — — — — — —

Gabinetowi Ministra, Biuru Personalnemu, Biuru Inspekcji, wszystkim Departamentom, Komendzie Straży Granicznej, Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Państwowemu Urzędowi Kontroli Ubezpieczeń, Dyrekcjom: Polskiego Monopolu Tytoniowego, Państwowego Monopolu Spirytusowego, Polskiego Monopolu Loteryjnego, Polskiego Monopolu Solnego.

przesyła się do wiadomości i stosowania.

Podsekretarz Stanu:
(—) *T. Grodyński.*

446

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1938 r.

L. D. III. 7624/4/38

w sprawie zaliczek na koszty podróży dla urzędników rejonów Kontroli Skarbowej.

Do

wszystkich izb skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych akcyz i monopolów i rejonów Kontroli Skarbowej.

Celem usunięcia pewnych niedogodności, jakie wyłaniają się na terenie rejonów kontroli skarbowej przy wykonywaniu służby zewnętrznej, a to w związku z systemem asygnowania zaliczek na koszty podróży i diety indywidualnie na imię poszczególnych zaliczkobiorców, Ministerstwo Skarbu upoważnia izby do przekazywania sum z kredytów budżetowych na wydatki, związane z odbywaniem podróży służbowych, globalnie kierownikom rejonów kontroli skarbowej, którzy dzielą te sumy pomiędzy urzędników rejonu zgodnie z planowanymi przez siebie w danym miesiącu wyjazdami służbowymi.

W związku z powyższym izby skarbowe zarządzą otwarcie rachunków bieżących dla rejonów kontroli skarbowej we właściwych terytorialnie kasach urzędów skarbowych, na które to rachunki będą izby co miesiąc przelewały potrzebne sumy. Rejony obowiązane są stosować się do postanowień zawartych w przepisach rachunkowo-kasowych dla władz (zał. Nr 1 do Dz. Urz. Min. Sk. Nr 9 z 1935 r.), a dotyczących prowadzenia rachunków bieżących.

Kierownik Rejonu winien pozostawiać na rachunku bieżącym w ciągu danego miesiąca pewną kwotę na pilne i nieprzewidziane z góry wyjazdy.

Gdyby sprawowanie czynności rachunkowo - kasowych związanych z prowadzeniem rachunku bieżącego okazało się w praktyce dla niektórych rejonów zbyt uciążliwe (zwłaszcza dla małych np. dwuosobowych rejonów), Izba Skarbowa wystąpi z wnioskiem o zamknięciu rachunków bieżących dla tych rejonów, przy czym sumy na koszty podróży i diety byłyby w tych przypadkach przekazywane kierownikom rejonów przekazami czekowymi.

Kierownik Rejonu obowiązany jest czuwać nad prawidłowym i terminowym wyliczeniem się poszczególnych urzędników z pobranych zaliczek. W tym celu rejon prowadzi „kontrolkę zaliczek" według załączonego wzoru, w której otwiera się konta dla poszczególnych zaliczkobiorców.

Niewydatkowane pozostałości z zaliczek zwracają poszczególni urzdęnicy kierownikowi Rejonu z jednoczesnym złożeniem rachunków poniesionych kosztów zasadniczo po ukończeniu podróży służbowych, nie później jednak niż w terminie oznaczonym w p. 20 instrukcji z dnia 29 grudnia 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 33, poz. 948).

Z końcem okresu budżetowego, najpóźniej zaś w ostatnim dniu okresu, Kierownik Rejonu obowiązany jest wpłacić sumę niewydatkowanych pozostałości z zaliczek na rachunek bieżący i jednocześnie saldo na rachunku bieżącym— przelać (asygnatą przelewową) na rachunek Izby Skarbowej.

Zrealizowane w ciągu miesiąca rachunki kosztów podróży i diet po sprawdzeniu ich przez Kierownika Rejonu należy przesłać za pośrednictwem właściwego Urzędu skarbowego akcyz i monopolów przełożonej Izbie Skarbowej przy spisach wzór Nr 29 do § 65 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz z zachowaniem terminów przewidzianych w p. 21 wyżej powołanej instrukcji z dnia 29 grudnia 1937 r.

Izba Skarbowa cenzuruje otrzymane rachunki na ogólnych zasadach. W księdze zaliczek Izba prowadzi tylko ogólne konta—dla kierowników rejonów. Na kontach tych Izba odnotowuje przekazywane comiesięcznie sumy z kredytów budżetowych, jako udzielone zaliczki, oraz otrzymane z rejonów i zatwierdzone rachunki, jako usprawiedliwienie tych zaliczek. Zaliczki przelewane na rachunki bieżące kierowników rejonów traktować należy jako zaliczki o charakterze stałym, stosując odpowiednio postanowienia ust. 4 § 23 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz. Aby nie opóźniać comiesięcznego uzupełniania zaliczki stałej, upoważnia się izby do asygnowania sum w ramach rachunków za miesiąc poprzedzający miesiąc ubiegły.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Nowak.*

447

OKÓLNIK C 145 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1938 r.

L. D. IV. 15591/3/38

o uzupełnieniu okólnika L. D. IV. 18063/3/37 w sprawie ogólnego pozwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu na przywóz niektórych towarów z zagranicy.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W okólniku C. 60 Ministerstwa Skarbu z dnia 26 lipca 1937 r. L. D. IV. 18063/3/37 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 19, poz. 662), uzupełnionym okólnikami Ministerstwa Skarbu: C. 78 z dnia 31 sierpnia 1937 r. L. D. IV. 19221/3/37 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 23, poz. 758) i C. 106 z dnia 9 grudnia 1937 r. L. D. IV. 28092/3/37 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 33, poz. 940) — punkt 4) w rubryce „Nazwa towaru" otrzymuje brzmienie następujące:

„Zwierząt, ptaków, płazów, owadów, — osobno niewymienionych, nadsyłanych pod adresem ogrodów zoologicznych — oraz pijawek . . . . . . "

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

448

OKÓLNIK T 6 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 17 czerwca 1938 r.

L. D. IV. 13027/2/38

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 82 p. 4).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Ziele angielskie (piment) ma wygląd szaro-brunatnych kuleczek o powierzchni szorstkiej, zapachem przypomina goździki, o smaku cynamonowo goździkowym. Średnica tych kuleczek waha się od 4 — 7 mm, na wierzchu kuleczek znajduje się charakterystyczny ząbkowaty krążek z resztek uschniętego kielicha korony. Wewnątrz kuleczki znajduje się jedno (kuliste) lub dwa (spłaszczone) nasiona koloru czarnego. Ziele angielskie jest używane rzadko w gospodarstwie domowym, — głównie w przemyśle mięsnym i wędliniarskim.

2) Pieprz czarny (piper nigrum) — są to niedojrzałe wysuszone jagody, kształtu kulistego, pomarszczone, przeważnie barwy czarnej, w przekroju szarobiałe lub żółtawobiałe, o zapachu ostrym i smaku ostro-gorzkim.

3) Pieprz biały otrzymuje się z dojrzałych wysuszonych owoców pieprzu czarnego przez zdarcie zewnętrznej powłoki; przekrój i smak taki jak pieprzu czarnego.

Jednocześnie wyjaśnia się, że ziele angielskie w handlu spotyka się pod nazwami: piment, pieprz angielski, nowe korzenie, pieprz goździkowy, fructus pimentae, fructus amomi, semen amomi, piper jamaicensis, fructus myrthae pimentae, baccae pimentae, baccae amomi.

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

449

OKÓLNIK C 146 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 czerwca 1938 r.

L. D. IV. 2236/3/38

w sprawie postępowania przy odprawie celnej wywozowej pierza, puchu, szczeciny, włosia i sierści.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

1) Według pozycyj 32 — 36 taryfy celnej wywozowej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 października 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o ustanowieniu taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. Nr 96, poz. 873), pierze wszelkie, puch ptaków wszelki, włosie i odpadki włosia wszelkie, sierść wszelka, szczecina i odpadki szczeciny wszelkie podlegają cłu przewidzianemu w odnośnych pozycjach.

2) W myśl uwagi 1 do grupy IV wspomnianej w pkt. 1 taryfy celnej wywozowej towary objęte pozycjami 32 — 36, wywożone za granicę za zaświadczeniami Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wolne są od cła.

3) Na podstawie zaświadczenia, określonego w pkt. 2, podlega zwolnieniu od cła również nadwyżka towaru nie przekraczająca 5% wagi

podanej w danym zaświadczeniu. Zaświadczenie takie może być wykorzystane tylko przy jednej odprawie celnej i jeżeli według jednego zgłoszenia celnego zostanie odprawiona mniejsza ilość towaru od przewidzianej w zaświadczeniu, to strona traci prawo do wywiezienia bez cła na podstawie tego samego zaświadczenia pozostałej ilości towaru.

4) Przy odprawie celnej towarów, wymienionych w punkcie 1, urząd celny w zasadzie powinien przeprowadzić tylko rewizję zewnętrzną towaru w celu stwierdzenia zgodności danych zawartych w zaświadczeniu ze stanem faktycznym, przy czym powinien zwrócić uwagę, czy plomby instytucyj kontrolnych nie zostały naruszone.

5) W razie uzasadnionego podejrzenia, że zgłoszony do odprawy celnej wywozowej towar jest inny niż wymieniony w zaświadczeniu, konieczna jest wówczas rewizja wewnętrzna przesyłki.

6) Po stwierdzeniu wywozu towaru za granicę Urząd celny, który dokonał odprawy, przesyła odpowiednio wypełniony odcinek kontrolny zaświadczenia na zwolnienie od cła do Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

7) Przy wysyłkach za granicę pierza i puchu (najczęściej pocztą), przez rodziny dla swych krewnych, mieszkających za granicą, urzędy celne powinny zwalniać od cła te przesyłki, jako wywożone w celach niehandlowych, jeżeli:

a) waga jednorazowo wysyłanego pierza lub puchu nie przekracza 10 kg;

b) pierze lub puch zawarte są w poszwach ze ścisłej tkaniny;

c) przesyłka zaopatrzona jest w zaświadczenie, wydane przez starostwo, urząd gminny lub przez policję, że wysyłający jest członkiem rodziny emigranta i że pierze lub puch nie są przeznaczone dla celów handlowych, lecz na podarunek dla emigranta.

8) Niezależnie od zwolnień przewidzianych wyżej w pkt. 7, urzędy celne są uprawnione do zwalniania od cła wywozowego wspomnianych towarów w innych przypadkach, wymienionych w § 6 powołanego rozporządzenia z dnia 23 października 1934 r.

9) Okólnik niniejszy należy stosować od dnia ogłoszenia. Jednocześnie uchyla się okólniki Ministerstwa Skarbu:

z dnia 21 czerwca 1930 r. L. D. IV. 1126/3/30 w sprawie wywozu pierza, puchu, szczeciny, włosia i sierści (Dz. Urz. Min. Sk. z 1930 r. Nr 19, poz. 365),

z dnia 11 czerwca 1932 r. L. D. IV. 13732/3/32 w sprawie wywozu pierza i puchu (Dz. Urz. Min. Sk. z 1932 r. Nr 18, poz. 291),

z dnia 15 lutego 1935 r L. D. IV. 1705/3/35 w sprawie wywozu pierza i puchu w celach niehandlowych (Dz. Urz. Min. Sk. z 1935 r. Nr 5, poz. 100)

i z dnia 29 listopada 1935 r. w sprawie wywozu pierza i puchu w przesyłkach pocztowych (Dz. Urz. Min. Sk. z 1935 r. Nr 34, poz. 788).

p. o. Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

450

OKÓLNIK C 147 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1938 r.

L. D. IV. 8704/3/38

o zaświadczeniach służących za podstawę do zwolnienia od cła przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

1) W związku z przepisami § 16 ust. 2 do pkt. 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. zawierającego przepisy wykonawcze do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820), o zwalnianiu od należności celnych przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych sprowadzanych z zagranicy przez wyższe zakłady naukowe, instytucje naukowe i zakłady naukowo-badawcze, szkoły oraz zakłady naukowe i wychowawcze, Ministerstwo Skarbu podaje w załączniku do niniejszego okólnika wzór zaświadczenia, na którego podstawie mogą być zwalniane od należności celnych wyżej wspomniane przedmioty i pomoce.

2) Zaświadczenia te będą wystawiać:

a) dla wyższych zakładów naukowych — Rektoraty względnie Dyrekcje tych zakładów,

b) dla niższych i średnich szkół oraz zakładów naukowych i wychowawczych oznaczonych w § 16 ust. 1 do pkt. 11 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 90, poz. 820) — Kuratoria Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckie, Urząd Wojewódzki Śląski, Wydział Nauki, Sztuki i Oświecenia Publicznego Senatu W. M. Gdańska;

c) dla instytucyj naukowych i zakładów naukowo-badawczych wymienionych w załączniku do obwieszczenia Ministra Skarbu z dnia 5 maja 1938 r. o instytucjach naukowych i zakładach naukowo-badawczych, korzystających ze zwolnienia od cła przy przywozie z zagranicy przedmiotów pokazowych i pomocy naukowych (Monitor Polski z 1938 r. Nr 107, poz. 168) — Zarządy tych instytucyj i zakładów.

3) Przedmioty pokazowe i pomoce naukowe mogą nadchodzić bądź pod adresem zakładu,

szkoły lub instytucji dla której są przeznaczone, pod adresem firmy pośredniczącej w zakupie, pod adresem banków, bądź też pod adresem firmy spedycyjnej. W każdym razie z dokumentów handlowych lub innych (faktury, korespondencja, dokumenty przewozowe), dotyczących danej przesyłki, powinno niewątpliwie wynikać, że przedmioty pokazowe i pomoce naukowe są przeznaczone dla zakładu lub instytucji określonej w ust. 2.

4) Dokumenty wspomniane wyżej w ust. 3 powinny być dołączone do zgłoszenia celnego. Gdyby strona chciała wycofać oryginalny dokument, powinna urzędowi celnemu dostarczyć odpis tego dokumentu. W tym przypadku urząd celny powinien poświadczyć zgodność przedstawionego przez stronę odpisu z oryginałem i dołączyć odpis do zgłoszenia celnego, a oryginał wydać stronie.

5) Jeżeli zakład, szkoła lub instytucja, dla której odprawiono przedmioty pokazowe lub pomoce naukowe za zwolnieniem od należności celnych, zamierza zwrócić je z powrotem zagranicę, przedmioty te powinny być zgłoszone urzędowi celnemu celem uzyskania potwierdzenia wywozu. Dokument odprawy wywozowej będzie stanowił podstawę do wykreślenia odnośnych przedmiotów z księgi inwentarzowej.

6) Okólnik niniejszy należy stosować od dnia ogłoszenia w Monitorze Polskim. Jednocześnie uchyla się okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 27 października 1936 r. L. D. IV. 25857/3/36 (Monitor Polski Nr 265, poz. 474 i Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 31, poz. 927) oraz okólnik C 71 Ministerstwa Skarbu z dnia 12 sierpnia 1937 r. L. D. IV. 17845/3/37 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 21, poz. 725).

p. o Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

Załącznik do okólnika L. D. IV. 8704/3/38.
(Dz. Urz. Min. Sk., poz. 450).

. . . .
nazwa instytucji wystawiającej zaświadczenie miejscowość dnia

ZAŚWIADCZENIE.

Na podstawie § 16 do p. 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 października 1934 r. zawierającego przepisy wykonawcze doprawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 820)
. . . .
(Nazwa instytucji wystawiającej zaświadczenie)
zaświadcza niniejszym, że poniżej wyszczególnione przedmioty pokazowe *) i pomoce naukowe *) sprowadzane przez . . . .
(Nazwa instytucji sprowadzającej)
od firmy . . . .
(Nazwa i siedziba firmy zagranicznej)
za pośrednictwem *) . . . .
(Nazwa i siedziba firmy pośredniczącej)
mają służyć do celów naukowych (naukowo-doświadczalnych) wymienionej instytucji sprowadzającej i będą zapisane do księgi inwentarza tej instytucji pod Nr . . . . . **).

Znaki i numery	Rodzaj opakowania	Ilość sztuk	Nazwa towaru	Waga w kg		Uwagi
				brutto	netto	

Uwaga: Przy sprowadzaniu maszyn i narzędzi rzemieślniczych należy podać w rubryce „uwagi" datę i Nr pisma Ministerstwa Przemysłu i Handlu, wyrażającego zgodę na wolny od cła przywóz.

Podpis . . . . .
(kierownika instytucji wystawiającej zaświadczenie).

M. P.

*) Niepotrzebne skreślić.
**) O ile chodzi o odczynniki i szybko psujące się artykuły — podawanie Nr księgi inwentarza nie jest wymagane.

451

OKÓLNIK C 148 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 czerwca 1938 r.

L. D. IV. 16645/3/38

w sprawie postępowania przy wywozie za granicę za zwrotem cła jęczmienia.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

1) W związku z obwieszczeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 czerwca 1938 r. wydanym w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykazie organizacyj eksportowych, uprawnionych do otrzymywania i wydawania zaświadczeń eksportowych na wywóz za zwrotem cła jęczmienia oraz o standartach tego jęczmienia (Monitor Polski Nr 141, poz. 252), Ministerstwo Skarbu zwraca uwagę, że powołane obwieszczenie w porównaniu z obwieszczeniem z dnia 7 września 1937 r. (Monitor Polski Nr 206, poz. 340), wprowadza zmianę polegającą na tem, iż nie ustala się ciężaru gatunkowego jęczmienia dopuszczonego do wywozu za granicę za zwrotem cła.

2) W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że od dnia 24 czerwca 1938 r. może być wywożony za granicę za zwrotem cła jęczmień standaryzowany bez względu na jego ciężar gatunkowy, przy czym urzędy celne nie pobierają prób wywożonego jęczmienia, jak to miało miejsce na podstawie okólnika C. 79 Ministerstwa Skarbu z dnia 7 września 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 23, poz. 759).

Kwity wywozowe z tytułu wywozu za granicę za zwrotem cła jęczmienia należy wystawiać na ogólnych zasadach.

3) Okólnik niniejszy ma zastosowanie od dnia 24 czerwca 1938 r. Jednocześnie uchyla się okólnik C. 79 Ministerstwa Skarbu z dnia 7 września 1937 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 23, poz. 759).

p. o Dyrektora Departamentu:
(—) *Maksymowicz.*

452

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 14 czerwca 1938 r.

L. D. V. 14204/3/38

w sprawie zwolnienia od podatku od nieruchomości z art. XV Konkordatu, zawartego między Stolicą Apostolską a Rzecząpospolitą Polską (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 72, poz. 501).

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 12 maja 1938 r. L. Rej. 5947/36 w sprawie ze skargi Grecko-Katolickiego Biskupstwa w Stanisławowie.

— — — — — — — — — — — — — —

Zaskarżone orzeczenie nie uznało opodatkowanych nieruchomości strony skarżącej za podlegające zwolnieniu od podatku, stwierdzając mianowicie, że dochód z nich nie był obracany w całości na cele kultu religijnego, jako to na budowę cerkwi, kaplic i misji, — gdyż przeważna jego część była użytkowana na cele z kultem religijnym nie związane. Orzeczenie oparło się przy tym na następujących okolicznościach, ustalonych przy badaniu zaofiarowanych w odwołaniu ksiąg handlowych: że z osiągniętego w roku 1929 dochodu (netto) 123.099,73 zł część jego (54.369.78 zł) zużyto na nadbudowę domu przy ulicy Smolki L. 3 oraz na pożyczki udzielone zarządowi dóbr w Bohorodczanach, że dalszą część (34.782,40 zł) zużyto na seminarium duchowne, w szczególności zaś na utrzymanie kleryków, utrzymanie budynków i na pomoce naukowe; że wreszcie z resztującej części (33.030,57 zł) pokryto wydatki na ochronki, wydawnictwa katolickie, dotacje na utrzymanie seminarium duchownego, zapomogi wdowom po księżach itp.; powyższe też wydatki orzeczenie zakwalifikowało jako wydatki na cele nie związane z kultem religijnym.

Skarga w zasadzie nie kwestionuje ustaleń faktycznych orzeczenia co do sposobu wydatkowania dochodów z nieruchomości — podnosi ona bowiem tylko niewymienienie w nim kwot wydatkowanych na pożyczkę dla zarządu dóbr w Bohorodczanach, na budowę cerkwi, kaplic, misji, na wydawnictwa, zapomogi itd. oraz niezaznaczenie, że pożyczka, o której wyżej mowa, została zwrócona; zarzuca ona natomiast bezpodstawność kwalifikacji wydatków, o ile orzeczenie uznaje je za nie związane z celami kultu religijnego w sensie art. XV Konkordatu z 10 lutego 1925 r. poz. 501 Dz. Ust.

Zarzuty te jednak są chybione. Jak to mianowicie Najwyższy Trybunał Administracyjny orzekł i uzasadnił w wyroku swoim z dnia 29 października 1934 r. L. Rej. 7253/31 w sprawie ze skargi Konwentu O.O. Bazylianów w Żółkwi — pojęcie „celów kultu religijnego" w art. XV Konkordatu pozostaje w granicach ta-

kiegoż pojęcia figurującego w przepisach o podatku majątkowym i dochodowym. W konsekwencji zgodnie z judykaturą Trybunału dotyczącą odnośnego zagadnienia z dziedziny tych podatków — wymogiem przewidzianego w Konkordacie zwolnienia podatkowego dóbr, których dochody są przeznaczone na cele kultu religijnego, jest zużywanie tych dochodów na cele samego spełniania czynności, należących do objawów kultu religijnego, tj. na koszty nabycia i utrzymania przedmiotów, użytkowanych przy spełnianiu czynności j. w. lub wyłącznie do tych czynności służących. Skoro więc w niniejszym wypadku bezspornym jest, że przeznaczenie przeważnej części dochodów nie odpowiadało tego rodzaju celom, i skoro ani z art. XV Konkordatu nie wynika, ani sama strona skarżąca nie zarzuca, aby kwestia wolności podatkowej opodatkowanego obiektu mogła być rozważana cząstkowo pod kątem widzenia proporcji dochodów użytkowanych i nieużytkowanych na cele kultu religijnego — to należy stwierdzić, że pozwana władza zasadnie nie zastosowała w niniejszej sprawie zwolnienia podatkowego, a to w myśl powołanego wyroku, na który Trybunał powołuje się stosownie do § 57 swojego Regulaminu poz. 968/32 Dz. Ust.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Wszystkim izbom skarbowym oraz
wszystkim urzędom skarbowym
udziela się do wiadomości.

Zarazem Ministerstwo Skarbu nadmienia, że powołany w powyższym wyroku wyrok Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 29 października 1934 r. L. Rej. 7253/31 w sprawie ze skargi Konwentu O. O. Bazylianów w Żółkwi w przedmiocie wymiaru państwowego podatku dochodowego, został podany do wiadomości izbom skarbowym okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 9 stycznia 1935 r. L. D. V. 46603/2/34.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

453

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1938 r.

L. D. V. 8140/3/38

w sprawie zwolnienia od podatku od lokali po myśli art. 2 pkt 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od lokali.

Do
wszystkich izb skarbowych oraz
wszystkich urzędów skarbowych.

W myśl art. 2 pkt 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505) wolne są od tego podatku lokale lub ich części, zajęte przez zakłady przemysłowe (Cz. II lit. C taryfy, stanowiącej załącznik do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym).

Ponieważ zwolnienie powyższe ma charakter rzeczowy, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dotyczy ono **również** przypadków, gdy lokale (części lokali) zajęte są przez zakłady przemysłowe, prowadzone nie przez osoby obowiązane do opłacania podatku (właściciela lokalu, głównego lokatora) lecz przez inne osoby (podnajemców, członków rodziny głównego lokatora itd.).

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

454

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1938 r.

L. D. V. 8365/3/38

w sprawie stosowania art. 2 pkt 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości.

Do
wszystkich izb skarbowych oraz
wszystkich urzędów skarbowych.

W myśl art. 2 pkt 5 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14) wolne są od podatku od nieruchomości grunty niezabudowane, których rozporządzalność na cele budowlane jest ograniczona ustawami, nie pozwalającymi na natychmiastową ich budowę.

Według przepisu § 10 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 kwietnia 1936 r. o wykonaniu powyższego dekretu (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 259) wolne są od podatku grunty, nie mogące być zabudowane na podstawie obowiązujących przepisów, a w szczególności prawa budowlanego (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 23, poz. 202 i Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 86, poz. 663) i prawa górniczego (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 85, poz. 654) oraz rozporządzeń i zarządzeń właściwych władz, wydanych na podstawie tych przepisów.

W związku z przytoczonymi przepisami prawnymi niektóre z izb skarbowych mają wątpliwości, czy brak prawomocnych planów zabudowania osiedli lub ich części, o których jest mowa w art. art. 7 — 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. z 1928 r.

Nr 23, poz. 202), stanowi w myśl prawa budowlanego przeszkodę w natychmiastowym zabudowaniu gruntów, położonych na terenach tych osiedli lub ich części.

W tej sprawie Ministerstwo Skarbu po porozumieniu się z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, co następuje:

Brak planów zabudowania osiedli lub ich części, wymienionych w art. art. 7 — 51 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), uzupełnionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), względnie istnienie takich planów, lecz jeszcze nieprawomocnych, **nie stanowi samo przez się przeszkody** w świetle przepisów prawa budowlanego do zabudowania gruntów niezabudowanych, znajdujących się na terenach tych osiedli lub ich części — i tym samym nie uzasadnia zwolnienia tychże gruntów od podatku od nieruchomości z mocy przytoczonego na wstępie postanowienia art. 2 pkt 5 dekretu — o ile te tereny (grunty niezabudowane) mogą być zabudowane zgodnie z przepisami prawa budowlanego.

O tym jednak, czy omawiane grunty, położone na terenach osiedli lub ich części, nieposiadających planów zabudowania, lub wprawdzie posiadających plany zabudowania, lecz jeszcze nie prawomocne mogą być w danym roku podatkowym zabudowane, decydują właściwe władze budowlane.

W przypadkach zatem, gdy płatnicy w toku postępowania wymiarowego lub odwoławczego zakwestionują obowiązek podatkowy gruntów niezabudowanych z uwagi na brak prawomocnego planu zabudowania terenów, na których wzmiankowane grunty są położone, władze skarbowe winny żądać od płatników zaświadczeń władz budowlanych, że **w danym roku** podatkowym odnośne grunty w myśl przepisów prawa budowlanego nie mogą być zabudowane.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

455
OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1938 r.

L. D. V. 15006/2/38

w sprawie niemożności stosowania przepisu art. 21 ust. 3 ustawy o podatku dochodowym w wypadku nieposiadania przez osobę prawną wpisanego do rejestru handlowego kapitału zakładowego.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 4 lutego 1938 r. L. Rej. 6459/34.

— — — — — — — — — — — — — — — —

Przewodniczący Komisji Szacunkowej wezwał skarżącą w toku postępowania wymiarowego w trybie art. 58 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. Ust. poz. 411/25) do wyjaśnienia, na jakiej podstawie figuruje w jej zeznaniu kapitał zakładowy w sumie Rm. 170.000 = zł 362.000, podczas gdy w rejestrze handlowym, ani też w zamknięciu rachunkowym nie figuruje w ogóle kapitał zakładowy dla oddziału w Katowicach, oraz zakwestionował między innymi potrącalność wypłaconych kwot wynagrodzenia dyrektora i prokurenta w łącznej kwocie zł 57.920, jako kosztów handlowych, na podstawie ust. 3 art. 21 powołanej ustawy.

W odpowiedzi skarżąca zaznaczyła, że jej Centrala w Zwickau, w stosunku do której jest ona oddziałem, rozporządza zapisanym w rejestrze handlowym kapitałem zakładowym w wysokości Rm. 4.150.000, a dla oddziału wyznaczyła tytułem kapitału zakładowego kwotę Rm. 170.000 tj. zł 362.000, która to kwota z uwagi na to, że skarżąca jest tylko oddziałem, nie może figurować w księgach oddziału oraz domagała się odliczenia z zysków na pensje i gratyfikacje 15% kapitału zakładowego tj. kwoty zł 54.135.

Władza I-ej instancji doliczyła między innymi pozycjami całkowitą sumę wynagrodzenia quaestionis do zysku skarżącej.

W odwołaniu skarżąca zarzuciła obrazę art. 32 ustawy o podatku dochodowym oraz § 54 rozporządzenia wykonawczego (poz. 298/21 Dz. Ust.) z powodu uskutecznienia wymiaru przez niekompetentny organ wymiarowy tj. Komisję Szacunkową, zamiast przez Wydział Skarbowy Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach. Nadto powołała się na § 43 rozporządzenia wykonawczego, według którego Centrala obowiązaną jest podać jedynie wysokość kapitału bez obowiązku ujawnienia go w księgach, oraz domagała się odliczenia wypłaconego wynagrodzenia kierownikowi przedsiębiorstwa do wysokości 15% kapitału i kwestionowała w ogóle doliczenie do podstawy opodatkowania poborów prokurenta, jako nieuprawnionego do samodzielnego kierowania przedsiębiorstwem.

Władza pozwana, powołując się na ust. 2 art. 63 ustawy o podatku dochodowym (Dz. Ust. poz. 411/25), utrzymała w mocy doliczenie kwoty zł 57.920, wypłaconej tytułem wynagrodzenia dyrektorowi i prokurentowi do zysku, przy czym powołała się na ust. 3 art. 21 ustawy oraz zaznaczyła, że skarżąca nie ma zarejestrowanego kapitału zakładowego i nie wykazała tegoż kapitału w prowadzonych księgach.

— — — — — — — — — — — — — — — —

O ile chodzi o dalszy zarzut skargi, to stwierdzić należy, że skarżąca nie mogła się wykazać na wezwanie władzy, ani faktycznie posiadanym kapitałem przez ujawnienie go w księgach handlowych, ani też przez zarejestrowanie, zarejestrowany bowiem kapitał w kwocie Rm. 4.150.000 stanowił kapitał Centrali w Zwickau, a nie kapitał, przeznaczony dla działalności skarżącej, jako oddziału w Polsce. Określenie w liście Centrali do oddziału wysokości kapitału bez prawidłowego wciągnięcia go do ksiąg handlowych skarżącej, jako osoby

prawnej, działającej na terenie Polski, nie może, jak to słusznie przyjęła władza, czynić zadość wymogowi art. 21 ust. 3 ustawy względnie § 43 rozporządzenia wykonawczego. Wobec więc braku wymogów przepis art. 21 ust. 3 ustawy, nakazujący doliczać do tego rodzaju wydatki, o jakie w danym wypadku chodzi, w zależności od wysokości kapitału w skali 15 względnie 10 procentowej, nie może mieć w niniejszym przypadku zastosowania. Skoro atoli sporne wydatki są z istoty swej wydatkami potrącalnymi w rozumieniu przepisu art. 6 ustawy, to władza nie miała podstawy do nieuznania tychże wydatków w ramach żądania skargi za potrącalne.

— — — — — — — — — — — — — — —

wszystkim izbom skarbowym, Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu (Wydział Skarbowy) oraz wszystkim urzędom skarbowym

Ministerstwo Skarbu udziela do wiadomości.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

456

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 czerwca 1938 r.

L. D. V. 9465/1/38

w sprawie przeciętnych cen żyta, płaconych producentom rolnym w 1937 r.

Do

wszystkich izb skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości izb i urzędów skarbowych ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. ceny żyta, płacone producentom rolnym w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r. oraz przeciętne ceny żyta płacone producentom rolnym w roku kalendarzowym 1937 i gospodarczym 1936/37.

Przeciętne ceny żyta służą do ustalenia ogólnych norm dochodowości gruntów (§ 21 rozp. wyk. do O. P.) na rok podatkowy 1938.

CENY ŻYTA

płacone producentom rolnym w 1937 r. kalendarzowym oraz w 1936/37 roku gospodarczym.

NAZWA POWIATU	Ceny żyta za 100 kg., ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. (w złotych)										
	płacone w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r.									przeciętne w 1937 r. kalendarzowym	przeciętne w 1936/37 r. gospodarczym
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII		
Województwo Warszawskie.											
Błonie	19,80	22,12	23,67	24,50	24,53	23,80	23,43	23,33	22,69	23,10	20,20
Ciechanów	19,89	21,83	23,22	23,42	23,64	22,31	22,63	22,42	22,14	22,40	19,60
Gostynin	21,00	22,65	24,23	24,00	23,30	22,29	22,38	22,17	22,44	22,70	20,10
Grójec	19,73	21,87	23,80	24,00	24,50	23,67	23,58	23,60	23,29	23,10	20,00
Kutno	21,25	22,81	24,27	24,43	24,25	22,50	22,38	22,53	21,71	22,90	20,70
Lipno	21,64	22,44	24,65	24,77	24,80	22,57	22,40	22,24	21,65	23,00	20,90
Łowicz	20,50	22,57	24,06	24,00	24,00	22,93	22,50	22,44	22,11	22,80	20,10
Maków	19,82	21,33	23,00	22,77	23,50	21,94	21,94	22,10	21,48	22,00	19,20
Mińsk Mazow.	20,22	22,25	23,09	24,21	24,42	25,20	24,25	24,00	22,40	23,30	19,90

NAZWA POWIATU	Ceny żyta za 100 kg., ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. (w złotych)										
	płacone w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r.									przeciętne w 1937 r. kalendarzowym	przeciętne w 1936/37 r. gospodarczym
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII		
Mława	20,58	22,00	23,14	23,20	24,42	21,57	21,92	21,92	21,54	22,30	19.90
Nieszawa	21,12	22,52	24,27	24,43	24,19	22,41	22,29	22,57	21,65	22,80	20,50
Płock	21,00	22,56	23,67	23,65	23,75	22,15	22,50	22,33	21,74	22,60	20,20
Płońsk	20,75	22,18	23,90	23,17	24,31	22,25	22,67	22,47	22,00	22,60	19,90
Przasnysz	20,00	21,50	23,00	22,43	23,31	21,50	21,80	21,92	21,33	21,90	19,20
Pułtusk	20,46	21,86	23,25	23,00	23,84	22.55	23,05	22,62	22,05	22.50	19,70
Radzymin	20,77	22,38	23,27	24,40	24,77	24,43	23,70	23,14	22,95	23,30	20,20
Rawa Mazow.	19,17	22,24	24,12	23,72	24,82	23,50	23,27	22,82	22,71	22,90	19,90
Rypin	20,90	22,14	23,13	24,07	24,31	21,86	21,88	21,90	21,41	22.40	20 10
Sierpc	20,27	22,17	23,36	23,44	24,33	21,73	21.92	21,92	21,47	22,30	19,90
Skierniewice	20,00	21,91	23,42	23,27	23,29	23,33	22,75	22,64	22,00	22,50	19,70
Sochaczew	19,91	22,29	23,25	23,68	23,83	22,77	22,47	22,17	22,25	22,50	19,90
Warszawa	20,00	22,22	23,86	24,88	24,77	24,65	24,19	24,21	23,61	23,60	20,20
Włocławek	21,38	22,79	24,35	23,76	24,06	22,25	22,56	22,28	21,71	22,80	20,50

Województwo Łódzkie.

Brzeziny	20,13	22,43	24,85	25,26	24,90	24,57	23,73	23,29	22,74	23,50	20,70
Kalisz	21,73	23,17	24,86	24,52	24,20	22,35	22,39	22,52	21,73	23,10	20,70
Koło	21,06	22,87	24,50	24,36	24,36	22,45	22,42	22,43	21,76	22,90	20,60
Konin	21,23	22,57	24,48	24,29	23,85	21,95	22,38	22,03	21,69	22,70	20,40
Łask	20,75	23,05	24,62	24,09	24,63	23,85	22,82	22,96	22,73	23,30	20,70
Łęczyca	20,67	23,10	24,88	24,50	24,33	23,21	22,88	22,82	22,22	23,20	20,70
Łódź	20,64	23,40	24,83	24,63	25,24	23,57	23,79	23,33	22,70	23,60	20,80
Piotrków	20,71	22,82	24,54	24,89	24,86	23,29	22,94	22,93	22,19	23,20	20,70
Radomsko	20,75	23,13	24,17	24,00	24,89	23,25	22,83	22,41	21,64	23,00	20,60
Sieradz	21,27	23,65	24,87	24,83	24,47	22,94	22,65	22,64	22,13	23,30	20,90
Turek	21,08	23,22	24,29	24,53	24,47	22,47	22,25	22,56	21,89	23,00	20,50
Wieluń	21,43	23,22	24,63	24,32	24,41	22,88	22,69	22,13	21,72	23,00	20,70

NAZWA POWIATU	Ceny żyta za 100 kg., ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. (w złotych)										
	płacone w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r.									przeciętne w 1937 r. kalendarzowym	przeciętne w 1936/37 r. gospodarczym
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII		
Województwo Kieleckie.											
Będzin	20,50	23,43	24,38	26,07	25,23	26,36	27,17	23,44	23,25	24,40	21,20
Częstochowa	20,33	23,78	24,95	25,38	24,82	23,79	23,52	22,92	22,71	23,60	21,00
Iłża	18,92	20,85	22,09	23,10	23,56	24,00	22,53	22,14	21,62	22,10	19,20
Jędrzejów	18,95	22,35	23,89	24,56	24,75	24,31	22,93	22,33	22,38	22,90	20,00
Kielce	19,20	21,85	23,22	24,47	23,85	26,11	24,44	23,60	23,13	23,30	20,10
Końskie	19,17	22,79	24,18	24,90	24,64	23,67	22,82	23,08	22,23	23,10	20,30
Kozienice	19,14	21,53	23,18	23,41	23,95	23,58	23,10	23,06	22,78	22,60	21,70
Miechów	19,72	22,11	24,00	24,22	24,85	24,00	22,92	22,76	22,60	23,00	20,20
Olkusz	20,50	22,71	24,18	24,20	24,93	25,93	24,29	22,67	22,95	23,60	20,60
Opatów	19,56	20,60	22,58	23,00	23,00	24,82	23,18	22,50	22,55	22,40	19,10
Opoczno	18,88	23,19	24,35	23,69	25,13	23,29	23,00	22,81	22,19	22,90	20,10
Pińczów	18,41	21,10	23,33	23,28	23,71	24,73	23,21	22.93	22,84	22,60	19,30
Radom	18,69	21,84	23,68	23,37	24,50	23,50	23,22	23,36	22,56	22,70	19,70
Sandomierz	17,92	21,46	22,89	23,13	23,36	23,62	22,94	22,70	22,79	22,30	18,90
Stopnica	17,79	21,00	23,47	24,00	23,50	23,62	22,86	22,65	22,44	22,40	19,30
Włoszczowa	20,08	22,73	24,19	24,70	25,11	23,92	22,46	22,80	22,18	23,10	20,40
Zawiercie	21,12	23,13	24,63	24,94	25,15	25,64	24,50	23,76	22,88	24,10	21,10
Województwo Lubelskie.											
Biała Podlaska	19,57	21,30	22,38	22,91	22,48	22,55	21,71	21,73	21,82	21,80	19,00
Biłgoraj	17,88	20,38	21,36	22,55	22,56	22,33	21,89	21,59	21,19	21,30	18,20
Chełm	19,53	21,89	22,53	22,54	22,58	21,93	21,50	22,00	21,10	21.70	19,00
Garwolin	20,00	21,24	22,62	23,33	23,40	23,76	24,08	24,06	23,88	22,90	19,30
Hrubieszów	18,35	21,00	21,72	21,20	20,90	20,71	20,40	20,79	20,24	20,60	17,80
Janów Lubelski	19,00	21,20	21,94	21,58	22,87	22,00	21,88	22,07	21,12	21,50	18,70
Krasnystaw	18,88	21,07	21,88	21,73	22,00	21,61	21,72	21,45	20,76	21,20	18,40

NAZWA POWIATU	Ceny żyta za 100 kg., ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. (w złotych)										
	płacone w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r.									przeciętne w 1937 r. kalendarzowym	przeciętne w 1936 37 r. gospodarczym
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII		
Lubartów	19,59	22,04	23,24	22,93	23,65	22,36	22,10	22,43	22,07	22,30	19,60
Lublin	20,15	21,88	23,07	22,64	23,17	22,00	22,15	22,17	22,07	22,10	19,40
Łuków	19,79	21,62	22,48	22,68	23,21	23,23	22,92	23,05	22,88	22,40	19,20
Puławy	18,94	21,30	21,88	22,33	22,87	23,88	22,62	23,25	22,81	22,20	18,90
Radzyń	20,13	21,89	22,80	22,29	22,47	22,35	22,50	22,67	22,20	22,10	19,10
Siedlce	19,85	21,18	22,69	22,11	23,00	22,76	22,58	22,17	22,00	22,00	19,10
Sokołów	19,77	21,86	22,43	22,00	23,00	22,54	22,00	22,13	21,31	21,90	19,10
Tomaszów	18,63	21,52	22,19	22,00	22,06	21,10	20,94	20,90	20,17	21,70	18,40
Węgrów	19,62	21,59	22,29	22,50	23,78	23,94	22,50	22,86	22,47	22,40	19,20
Włodawa	19,35	21,75	23,00	23,00	22,56	22,19	21,53	21,73	21,94	21,90	19,00
Zamość	18,67	21,77	22,17	21,47	22,33	22,08	21,79	21,79	21,15	21,50	18,50
Województwo Białostockie.											
Augustów	18,69	19,90	21,24	21,80	21,56	22,35	22,36	21,47	21,25	21,20	18,30
Białystok	18,56	20,43	21,90	21,74	22,10	23,50	21,56	21,88	21,55	21,50	18,40
Bielsk	18,15	20,49	21,40	21,76	21,33	22,16	21,19	21,19	20,75	20,90	18,10
Grodno	19,06	20,63	21,50	21,10	21,35	22,39	21,87	21,76	21,14	21,20	18,30
Łomża	19,69	21,00	21,77	21,86	22,69	21,67	21,48	21,62	21,12	21,40	18,80
Ostrołęka	19,79	21,08	22,15	22,54	22,92	22,10	21,81	22,04	21,26	21,70	18,90
Ostrów Mazowiecki	19,81	21,13	22,50	22,25	22,46	22,43	22,22	21,87	21,40	21,80	18,90
Sokółka	18,08	20,25	20,93	21,43	20,86	21,81	21,16	20,76	20,45	20,60	17,80
Suwałki	17,25	19,39	20,78	20,94	21,56	21,71	21,27	21,12	19,81	20,40	17,70
Szczuczyn	19,50	20,64	21,90	21,44	23,00	22,22	21,64	21,38	21,11	21,40	18,90
Wołkowysk	18,18	20,56	21,47	21,46	21,52	22,38	21,58	21,13	20,78	21,00	18,10
Wysokie Mazowieckie	18,11	20,60	21,73	31,55	22,36	22,22	21,18	21,62	21,36	21,20	18,30

NAZWA POWIATU	Ceny żyta za 100 kg., ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. (w złotych)										
	płacone w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r.									przeciętne w 1937 r. kalendarzowym	przeciętne w 1936/37 r. gospodarczym
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII		
Województwo Wileńskie.											
Brasław	19,03	24,88	25,00	25,02	24,44	19,85	21,30	20,91	18,95	22,20	20,60
Dzisna	17,71	22,00	23,17	23,00	21,33	19,93	20,07	20,16	19,74	20,80	18,60
Mołodeczno	18,62	21,48	23,75	23,64	22,07	21,31	20,88	20,58	19,58	21,30	18,90
Oszmiana	18,67	22,20	22,20	23,14	21,53	20,95	20,78	20,53	20,15	21,10	19,00
Postawy	18,71	21,64	23,47	23,07	22,07	19,69	19,67	20.00	19,25	20,80	19,00
Święciany	18,42	22,84	23,60	23,74	22,45	20,76	21,25	21,45	20,65	21,70	19,30
Wilejka	18,36	21,33	22,90	22,78	22,25	21,63	20,47	20,73	19,33	21,10	18,70
Wilno	18,72	21,38	22.24	22,84	21,53	21,60	21,43	21,24	20,74	21,30	18,80
Województwo Nowogródzkie											
Baranowicze	17,18	20,94	21,37	21,50	21,50	21,39	20,83	20,54	19,88	20,60	18,00
Lida	17.60	20,94	21,22	22,60	21,50	21,31	20,91	21,27	21,35	21,00	18,30
Nieśwież	17,33	20,53	21,29	21,39	20,60	21,00	20,64	20,25	19,81	20,30	17,70
Nowogródek	18,00	20,37	21,00	21,78	20,90	21.00	20,31	20,19	19,35	20,30	18,00
Słonim	18,00	20,29	21,13	21,94	21,43	21.19	21,20	20,89	20,21	20,70	17.80
Stołpce	18,00	21,06	22,53	23,07	21,86	20,79	19,94	19,88	19,43	20,70	18,30
Szczuczyn	17,56	20,00	20,73	21,50	20,87	21,86	20,50	20,46	19,55	20,30	17,60
Wołożyn	17,93	21,70	23,21	24,17	22,14	20,70	20,38	20,67	20,33	21,20	19,00
Województwo Poleskie											
Brześć n/B	19,46	20,89	21,90	22,24	22,39	21,72	21,33	21,37	20,88	21,40	18,60
Drohiczyn	17,85	20,56	22,06	22,16	21,50	22,64	21,44	21,47	21,29	21,20	17.80
Kamień Koszyr.	17,88	19,83	21,20	21,33	20,20	20,55	20,60	20,45	20,62	20,30	17,10
Kobryń	18,13	20,03	21,42	21,45	21,33	21,13	21,43	20,79	20,50	20,70	17,80
Kosów Poleski	17,56	20,00	21,82	22,30	22,57	22,17	20,33	20,56	21,13	21,00	17,90
Łuniniec	16,00	20,36	21,45	21,82	21,43	22,00	21,38	21,23	21,10	20,80	17,00
Pińsk	15,60	20,32	22,15	22,79	21,40	21,82	21,55	20,82	20,91	20,80	17,40
Prużana	18,09	20,48	21,61	21,85	21,90	21,94	21,81	20,82	20,85	21,00	18,00
Stolin	16,80	20,47	21,38	21,36	20,18	22,40	21,75	20,91	21,18	20,70	17,10

NAZWA POWIATU	Ceny żyta za 100 kg., ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. (w złotych)										
	płacone w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r.									przeciętne w 1937 r. kalendarzowym	przeciętne w 1936/37 r. gospodarczym
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII		
Województwo Wołyńskie											
Dubno	17,64	19,96	20,43	20,45	20,41	19,65	19,54	19,31	19,07	19,60	17,20
Horochów	18,33	20,41	20.89	20.87	21,20	19,91	20,06	20,33	19,37	20,20	17,60
Kostopol	17,39	19,67	20,78	20,58	21,00	19,38	19,63	19,39	18,67	19,60	17,10
Kowel	18,07	20,50	21,45	21,57	21,41	20,50	20,32	20,28	20,19	20,50	17,70
Krzemieniec	17,72	20,00	20,18	20,33	19,95	19,16	19,16	19,41	18,70	19,40	17,10
Luboml	18,00	20,94	21,63	21,93	22,00	21,00	20,64	20,46	20,94	20,80	17,80
Łuck	17,88	20,15	21,13	21,05	21,74	19,54	19,55	19,86	19,40	20,00	17,60
Równe	18,04	19,85	20,51	20,41	20,53	18,79	19,31	19,32	18,66	19,50	17,20
Sarny	16,67	19,10	21,43	22,11	21,40	20,72	20,07	19,72	19,63	20,10	17,20
Włodzimierz	18,55	20,75	21,75	21,04	21,26	20,60	20,46	20,59	20,07	20,60	17,80
Zdołbunów	17,17	19,58	20,36	20,56	20.23	19,95	19,84	18,65	18,60	19,30	17,20
Województwo Poznańskie											
Bydgoszcz	21,67	22,88	24,63	24,29	24,25	23.50	23.19	22,77	22,31	23,30	20,70
Chodzież	21,63	22,43	23,50	23,85	23,93	21,75	21.58	21,67	20,62	22,30	20,30
Czarnków	21,75	22,58	23,29	23,83	24,33	21,75	21,80	21,36	20,64	22,40	20,40
Gniezno	21,40	22,28	23,69	23,87	23.42	21,90	22,06	21,63	20,85	22,30	20,20
Gostyń	21,14	22,17	23,84	23,80	23,39	22,25	22,10	21,83	20,97	22,40	20,10
Inowrocław	21,58	22,48	24,05	23,83	23,67	22,24	22,33	22,13	21,04	22,70	20,40
Jarocin	21,80	22,52	24,19	23,74	23.78	22,06	22,05	21,80	20,83	22,50	20,40
Kępno	21,32	22,64	23,77	23,69	24,00	22,53	22,09	21,80	20,96	22,50	20,20
Kościan	21,53	21,73	23,50	23,38	23,29	21,91	21,83	21,69	20,70	22,20	20,10
Krotoszyn	21,77	22,49	24,06	24,03	23,72	22,39	22,25	22,04	21,03	22,60	20,40
Leszno	20,69	22,05	23,86	23,50	23,11	21,82	21,75	21,68	20,63	22,10	20,10
Międzychód	21,73	22,58	23,40	24,00	24,00	21,29	22,29	21,63	20,60	22,40	20,20
Mogilno	21,54	22,30	23,85	24,13	23,64	22,00	22,17	21,89	20,82	22,50	20,30
Nowy Tomyśl	21,23	22,37	24,77	23.55	23,24	22,02	22,02	21,90	21,00	22,50	20,20
Oborniki	21,74	22,65	23,44	23,33	23.56	22,65	22,35	22,00	21,05	22,50	20,30

NAZWA POWIATU	Ceny żyta za 100 kg., ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. (w złotych)										
	płacone w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r.									przeciętne w 1937 r. kalendarzowym	przeciętne w 1936/37 r. gospodarczym
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII		
Ostrów Wlkp.	21,27	22,55	24,13	24,10	24,06	22,35	22,42	21,93	21,18	24,90	20,40
Poznań	21,94	23,00	24,39	24,09	23,59	22,06	22,38	22,35	21,19	22,80	20,70
Rawicz	21,60	22,73	23,70	23,29	23,60	22,00	22,45	21,91	20,91	22,50	20,20
Szamotuły	21,93	22,21	23,93	23,83	23,17	22,14	22,15	22,00	21,23	22,50	20,40
Szubin	21,31	22,07	23,57	23,90	23,46	22,32	22,33	21,92	21,11	22,40	20,20
Śrem	21,71	22,00	23,80	23,75	23,30	21,92	22,08	21,79	20,85	22,40	20,10
Środa	21,58	22,19	24,04	23,87	23,39	22,22	22,18	21,91	21,24	22,50	20,20
Wągrowiec	21,84	22,53	23,47	23,78	23,20	22,14	22,24	21,93	21,11	22,50	20,30
Wolsztyn	21,10	22,03	23,41	23,06	22,81	21,91	22,04	21,23	20,35	22,00	19,70
Września.	21,40	22,27	23,90	23,95	23,42	21,73	21,88	21,67	21,19	22,40	20,20
Wyrzysk	21,25	22,46	23,61	23,50	23,17	22,27	22,18	22,00	21,10	22,40	20,20
Żnin.	21,74	22,28	23,53	24,18	23,58	22,13	22,21	21,74	20,81	22,50	20,40
Województwo Pomorskie											
Brodnica	21,13	22,44	23,41	24,38	24,44	22,42	22,22	21,50	21,92	22,70	20,30
Chełmno	21,24	22,37	24,11	25,00	24,63	22,38	22,24	22,25	21,75	22,90	20,70
Chojnice	21,29	22,72	24,59	24,81	25,53	24,83	24,31	24,07	22,93	23,90	20,80
Działdowo	20,92	21,96	23,22	24,24	24,18	22,43	22,10	22,00	21,26	22,50	20,10
Grudziądz	21,88	22,89	24,00	24,60	23,93	22,73	22,60	22,71	22,33	23,10	19,70
Kartuzy	21,44	22,69	24,29	24,88	25,00	25,46	23,85	22,86	22,29	23,60	20,70
Kościerzyna	22,15	23,62	24,74	25,55	26,00	24,74	23,56	23,35	22,52	24,00	21,20
Lubawa	20,55	21,81	23,25	23,77	23,64	22,18	22,20	21,92	21,63	22,30	20,00
Morski	21,43	22,57	23,94	25,06	24,30	23,57	24,05	22,63	22,33	23,30	20,60
Sępolno	21,64	22,50	23,38	24,00	24,00	22,90	22,75	22,27	21,57	22,80	20,30
Starogard	22,23	23,96	25,31	25,67	25,88	25,00	24,50	24,21	23,68	24,50	21,50
Świecie	21,97	23,47	24,63	25,09	24,42	23,29	23,26	23,04	22,32	23,50	21,10
Tczew	22,29	23,19	24,54	25,81	24,71	24,24	23,73	23,17	22,71	23,80	21,20
Toruń	21,40	22,86	24,17	25,10	24,50	22,50	23,00	22,63	21,92	23,10	20,70
Tuchola	22,00	23,50	24,67	25,12	26,00	24,25	24,06	23,63	22,89	24,00	21,20
Wąbrzeźno	21,38	22,71	24,00	24,93	24,45	22,15	22,50	21,86	21,38	22,80	20,50

NAZWA POWIATU	Ceny żyta za 100 kg., ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. (w złotych)										
	płacone w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r.									przeciętne w 1937 r. kalendarzowym	przeciętne w 1936/37 r. gospodarczym
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII		
Województwo Śląskie											
Bielsko	20,45	22,69	24,14	24,86	24,86	24,75	24,77	23,64	23,33	23,70	20,80
Cieszyn	20,47	22,59	24,59	25,75	25,22	25,05	24,81	24,62	24,16	24,10	21,10
Katowice	22,00	22,00	25,00	25,17	26,00	27,60	25,80	24,25	24,75	24,70	21,70
Lubliniec	19,87	23,33	24,75	25,13	24,93	23,50	23,58	23,00	22,75	23,40	20,70
Pszczyna	20,78	22,94	24,67	24,52	24,29	24,13	23,77	23,56	23,38	23,60	20,90
Rybnik	19,41	22,94	24,41	24,57	23,92	23,83	23,79	23,53	22,73	23,20	20,30
Świętochłowice	21,40	23,67	24,50	25,00	25,00	24,50	24,50	25,00	23,33	24,10	21,20
Tarnowskie Góry	21,30	23,45	25,00	24,82	25,22	23,89	23,67	24,07	24,00	23,90	21,10
Województwo Krakowskie											
Biała	20,00	22,67	25,29	25,50	24,91	26,80	25,55	24,36	24,00	24,30	21,00
Bochnia	18,79	23,00	24,73	25,10	24,55	24,63	25,83	23,90	23,09	23,70	20,20
Brzesko	18,94	21,81	24,00	24,27	24,83	23,09	23,00	22,54	21,93	22,70	19,70
Chrzanów	20,50	23,33	24,58	25,33	25,80	28,64	27,44	24,71	24,08	24,90	21,00
Dąbrowa	18,88	21,71	24,13	25,31	24,93	22,08	22,69	21,89	21,75	22,60	19,60
Gorlice	17,78	20,83	22,41	23,27	23,06	24,07	23,47	22,88	21,82	22,20	18,90
Jasło	17,74	20,46	23,41	23,76	24,13	23,05	22,15	22,05	22,27	22,10	19,10
Kraków	19,79	23,05	25,10	25,48	25,75	24,69	24,74	22,89	23,57	23,90	20,80
Limanowa	18,75	23,60	26,09	25,86	26,33	23,89	26,33	25,18	24,91	24,50	20,80
Mielec	19,05	21,89	23,95	24,14	23,25	22,43	21,95	22,00	21,44	22,20	19,40
Myślenice	19,28	22,31	24,12	25,19	24,88	26,80	26,00	24,78	24,06	24,20	20,60
Nowy Sącz	17,76	21,79	24,56	24,93	25,18	24,50	24,47	23,94	23,65	23,40	20,00
Nowy Targ	20,00	21,50	24,00	25,22	25,00	26,75	27,00	25,82	27,14	24,70	20,80
Ropczyce	18,71	21,59	23,27	24,28	23,59	22,56	22,13	22,14	21,53	22,20	19,20
Tarnów	18,81	22,16	23,86	24,59	24,67	23,81	23,10	23,00	22,52	22,90	19,70
Wadowice	19,59	23,19	24,81	25,26	25,08	27,00	25,19	23,74	24,04	24,20	20,80
Żywiec	21,58	23,90	26,50	26,36	26,22	27,20	26,55	26,17	26,80	25,70	22,50
Województwo Lwowskie											
Bóbrka	17,44	20,90	21,79	22,61	22,13	20,88	20,79	21,00	20,31	20,90	18,10
Brzozów	17,56	21,32	22,52	23,06	22,79	22,53	22,47	21,65	21,62	21,70	19,10
Dobromil	17,89	20,20	21,56	22,67	22,71	22,00	22,17	21,00	21,56	21,30	18,40

NAZWA POWIATU	Ceny żyta za 100 kg., ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. (w złotych)										
	płacone w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r.									przeciętne w 1937 r. kalendarzowym	przeciętne w 1936/37 r. gospodarczym
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII		
Drohobycz	17,33	21,60	22,43	23,07	22,64	23,50	23,80	22,58	22,62	22,20	18,70
Gródek Jagiel.	18,67	20,15	22,33	22,20	22,13	21,43	21,27	20,83	20,62	21,10	18,50
Jarosław	18,94	21,35	23,24	23,24	22,50	22,27	22,00	22,14	21,50	21,90	19,10
Jaworów	18,27	20,73	21,83	22.21	21,54	20.64	21.67	21,06	20,50	20,90	18.30
Kolbuszowa	19,06	21,06	22,56	23,29	22,86	22,00	21,54	21,50	21,38	21,70	19.10
Krosno	18,05	22,00	22,18	23,48	23,82	21,41	23,06	22,27	22,18	22,10	19,20
Lesko	18,71	20,61	21,81	23,36	22,69	22,77	21,64	22,08	22,58	21,80	18,60
Lubaczów	19,18	21,69	21,60	21,90	22,40	21,44	21,56	21,38	20,50	21,30	18,60
Lwów	19,00	21,50	22,47	23,00	22,29	21,65	21,83	21,38	21,65	21,60	18,90
Łańcut	18,91	21,57	22.59	23,36	22,82	22,00	21,73	21,91	21,36	21,80	18,90
Mościska	18,88	21,59	22,50	22,17	22,42	21,47	21,29	21,21	20,94	21,40	18,60
Nisko	18,44	21,36	22,64	22,78	23,38	22.57	21,75	22,67	22,80	22,00	18.60
Przemyśl	18,13	21,58	22,94	23,33	22,92	22,42	22,50	21,54	22,00	21,90	18,90
Przeworsk	18,67	21,00	23,27	22,73	23,11	21,38	21,63	21,62	21,40	21,60	18,80
Rawa Ruska	18,08	20,60	21,86	21,86	22,00	20.90	21.15	20,55	20,64	20,80	18,30
Rudki	18,07	20,06	22.07	22,50	21,87	21.90	21,25	21,58	21,00	21,10	18,30
Rzeszów	19,41	21,50	23,24	23,11	23,63	22,68	22,19	21,44	21,50	22,10	19,20
Sambor	17,83	21,00	22,15	22,42	22,35	22,20	22,13	21,70	20,89	21,40	18,30
Sanok	18,55	21,09	22,64	23,09	23,00	23,22	22,78	22,36	22,08	22,10	19,10
Sokal	18,18	21,25	22,00	22,00	21,71	20,77	20,93	20,79	20,36	20,90	18,40
Tarnobrzeg	17,64	21,07	22,46	23,58	21,55	23,20	23,56	22,75	22,50	22,00	18,60
Turka	16,60	21,00	22,14	22,36	22,00	24,00	23,25	23,17	22,30	21,90	18,60
Żółkiew	18,67	20,83	22,17	22,31	21,69	21,67	21,07	20,33	20,76	21,10	18,20

Województwo Stanisławowskie

Dolina	17,11	20,60	22,56	23,25	23,50	23,00	23,00	22,78	22,50	22,00	18,60
Horodenka	16,80	17,79	20,08	20,67	20,64	19,44	19,60	19,00	19,13	19,50	17,30
Kałusz	17,80	21,20	22,82	23,21	22,82	21,75	21,80	21,11	21,44	21,60	18,90
Kołomyja	18,06	20,86	21,73	21,62	21,43	20,85	21,25	20,81	20,53	20,80	18,10
Kosów	17,75	20,56	21,55	22,44	22,27	21,00	23,30	22,56	21,91	21,50	18,60
Nadwórna	17,17	19,95	21,28	22,83	22,47	21,33	20,15	20,94	21,27	20,80	18,20

NAZWA POWIATU	Ceny żyta za 100 kg., ustalone w trybie § 24 rozp. wyk. do O. P. (w złotych)										
	płacone w miesiącach od stycznia do maja i od września do grudnia 1937 r.									przeciętne w 1937 r. kalendarzowym	przeciętne w 1936/37 r. gospodarczym
	I	II	III	IV	V	IX	X	XI	XII		
Rohatyń	18,00	20,50	21,08	21,64	22,15	21,00	20,80	20,45	20,62	20,70	18,00
Stanisławów	18,15	21,25	22,00	22,06	22,00	22,25	21,33	21,07	20,46	21,20	18,30
Stryj	19,00	22,17	23,08	24,00	23,71	23,70	22,73	23,29	22,86	22,70	19,60
Śniatyń	17,44	20,21	20,45	21,82	21,00	20,43	20,33	20,55	20,58	20,30	17,70
Tłumacz	18,10	20,25	21,31	20,92	21,42	20,89	20,80	20,70	20,10	20,50	17,70
Żydaczów	18,08	21,15	22,77	22,79	22,64	21,75	22,00	21,55	20,67	21,50	18,60
Województwo Tarnopolskie											
Borszczów	17,33	20,67	20,83	22,00	21,17	20,33	20,20	19,33	19,67	20,20	18,00
Brody	17,90	20,63	20,57	21,45	20,36	20,25	19,54	19,69	19,36	20,00	17,60
Brzeżany	18,43	20,56	21,44	21,36	21,58	20,47	20,40	20,50	20,07	20,50	18,10
Buczacz	17,36	19,62	21,08	20,82	20,64	20,11	20,25	20,00	19,82	20,00	17,40
Czortków	17,50	20,00	21,00	21,45	21,18	20,57	21,50	20,45	20,30	20,40	17,80
Kamionka Strum.	19,00	21,67	22,40	21,50	22,20	21,20	20,80	20,73	23,33	21,10	18,60
Kopyczyńce	18,09	20,76	21,53	21,53	21,46	20,00	20,50	20,00	20,00	20,40	17,90
Podhajce	17,31	19,47	20,86	21,08	20,85	19,60	19,64	19,08	19,00	19,70	17,30
Przemyślany	17,35	20,63	21,68	22,06	21,65	20,59	20,35	20,50	19,76	20,50	18,00
Radziechów	18,00	20,73	21,82	22,40	21,43	20,86	21,00	21,00	19,62	20,80	18,10
Skałat	18,38	20,33	21,45	22,50	21,70	20,56	20,60	20,08	20,00	20,60	18,20
Tarnopol	18,16	20,50	21,61	21,38	21,33	20,07	20,50	20,50	19,81	20,40	18,10
Trembowla	19,20	20,50	21,00	20,89	21,00	19,86	19,75	19,78	19,71	20,10	17,80
Zaleszczyki	17,92	20,54	21,00	21,09	21,40	19,91	19,80	19,83	20,00	20,20	17,70
Zbaraż	17,88	20,41	21,21	21,23	21,09	19,80	20,25	20,10	19,62	20,20	17,80
Zborów	17,56	20,28	20,93	21,29	21,21	19,67	20,00	19,36	20,00	20,00	17,60
Złoczów	18,00	20,36	21,53	21,80	21,43	21,00	20,67	20,21	19,64	20,50	18,10

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr Lubowicki.*

457

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 czerwca 1938 r.

L. D. VI. 8310/2/38

w sprawie likwidacji zapasów wódek zbożowych, nieodpowiadających przepisom §§ 158 i 165 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 16 kwietnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 235).

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach, wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych i Rejonów Kontroli Skarbowej.

Ustalony w okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 18 stycznia 1938 r. L. D. VI. 13771/2/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 3 poz. 86) termin 30 czerwca 1938 r. likwidacji zapasów wódek zbożowych, nieodpowiadających przepisom wymienionym w nagłówku okólnika, przedłuża się do dnia 31 sierpnia 1938 r.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

458

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 czerwca 1938 r.

L. D. VI. 7988/2/38

w sprawie sprzedaży octu i esencji octowej luzem do naczyń odbiorcy.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz wszystkich Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Postanowienia § 215 ust. 3 oraz § 292 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 88, poz. 746) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 października 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 79, poz. 575) posiadają tekst analogiczny.

Z postanowień tych wynika jasno, że w wypadku naruszenia lub zdjęcia zamknięć z naczyń, zawierających ocet lub esencję octową sprzedawca odpowiada nie za fakt zdjęcia z naczyń zamknięć, lecz tylko za moc octu lub esencji octowej, znajdujących się w otwartym naczyniu, a nieodpowiadającą oznaczeniom mocy zamieszczanym na etykietach naczyń.

Ostatnio jedna z Izb Skarbowych podniosła wątpliwości na tle wyżej wskazanych przepisów.

Wobec powyższego Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż obowiązujące obecnie **przepisy skarbowe** nie zawierają zakazu sprzedaży octu lub esencji octowej luzem do naczyń odbiorców, natomiast o ile taka sprzedaż ma miejsce, sprzedawcy zgodnie z postanowieniami § 215 ust. 2 oraz § 291-a ust. 2 wyżej wymienionych przepisów nie wolno jest rozcieńczać octu lub esencji octowej czego wyrazem jest postanowienie przepisu, iż za moc octu lub esencji octowej w naczyniach z naruszonymi lub zdjętymi zamknięciami odpowiada sprzedawca.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat

o zmianie Nr Nr kont czekowych niektórych urzędów skarbowych.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż w związku ze zmianą granic okręgów Izby Skarbowej w Grudziądzu, Łodzi, Poznaniu oraz Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie, z dniem 15 czerwca br. zostały przeniesione konta czekowe niżej wyszczególnionych kas urzędów skarbowych do Oddziału P. K. O. w Poznaniu, przy czym Kasa Urzędu Skarbowego:

w Aleksandrowie Kujaw. otrzymała numer konta 200.005;

w Lipnie otrzymała numer konta 200.006;

w Rypinie otrzymała numer konta 200.053;

1 we Włocławku otrzymała numer konta 200.073;

2 we Włocławku otrzymała numer konta 200.093;

1 w Kaliszu otrzymała numer konta 200.132;

2 w Kaliszu otrzymała numer konta 200.138;

w Kole otrzymała numer konta 200.216;

w Koninie otrzymała numer konta 200.230;

w Słupcy otrzymała numer konta 200.289;

w Turku otrzymała numer konta 200.298;

Konto czekowe Kasy Urzędu Skarbowego w Działdowie zostało przeniesione do Centrali P. K. O. w Warszawie, gdzie otrzymało numer 38.435.

Wszelkie wpłaty na rzecz wspomnianych kas, uskuteczniane za pośrednictwem P. K. O., kierować należy na wyżej wymienione konta czekowe P. K. O.

Komunikat

o zaliczeniu Kasy 2 Urzędu Skarbowego w Gdyni do kas typu „B".

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że w związku z postanowieniami § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 2 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 128) Kasa 2 Urzędu Skarbowego w Gdyni została zaliczona do kas typu „B", oraz że dla tej Kasy z dniem 1 kwietnia br. zostało otwarte w Oddziale P. K. O. w Poznaniu konto czekowe Nr 202.516.

Nadto Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że z dniem 1 kwietnia br. dotychczasowe konto czekowe Kasy Urzędu Skarbowego w Gdyni otrzymało brzmienie „Kasa 1 Urzędu Skarbowego w Gdyni Nr 202.529".

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

z dnia 30 czerwca 1938 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż	Kupno
		Złotych	
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg.	90 32	89,85
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	$5,29^1/_2$	5,27
Dolary kanadyjskie . . .	1 Dol.	5,25	$5,22\frac{1}{2}$
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	294,79	293,05
Franki francuskie . . .	100 Fr.	14,90	14,60
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	122,10	121,30
Funty angielskie	1 Ł.	26,36	26,20
Funty palestyńskie . . .	1 Ł.	26,20	25,95
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,25	99,75
Korony czecho-słow. .	100 K.	14,50	11,50
Korony duńskie . . .	100 K.	117,70	116,85
Korony estońskie . . .	100 K	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	132,43	131,45
Korony szwedzkie . . .	100 K.	135,99	135,00
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	22,70	21,80
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,64	11,25
Marki niemieckie .	100 Mk.	77,00	71,00
Pengö węgierskie . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . . .	100 Pes.	—	—
Szylingi austriackie . .	100 Szyl.	—	—

WALUTY	Za	Transakcje	Sprzedaż	Kupno
		Złotych		
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	294,05	294,79	292,31
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	—	213,07	212,01
Bruksela	100 Blg.	90,10	90,32	89,88
Budapeszt	100 Png	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk	100 Gld.	—	100,25	99,75
Helsinki	100 Mk.	—	11,64	11,58
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K	117,40	117,70	117,10
Londyn	1 Ł.	26,29	26,36	26,22
Madryt	100 Pes.	—	—	—
Mediolan	100 Lir.	—	28,01	27,87
Montreal	1 Dol.	—	5,27	$5,24\frac{1}{2}$
Nowy Jork . . .	1 Dol.	$5,30^1/_2$	$5,31^3/_4$	$5,29^1/_4$
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	$5,30/^3_4$	5,32	$5,29^1/$[illegible]
Oslo	100 K.	132,10	132,43	131,77
Paryż	100 Fr.	14,80	14,90	14,70
Praga	100 K.	18,44	18,49	18,39
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofia	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm	100 K.	135,65	135,99	135,31
Tallin	100 K.	—	—	—
Tel-Aviv	1 Ł.	—	26,36	26,22
Wiedeń	100 Szyl.	—	—	—
Zurych	100 Fr.	121,80	122,10	121,50
c) MONETY:				
2. Srebro:				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	104,00	98,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.